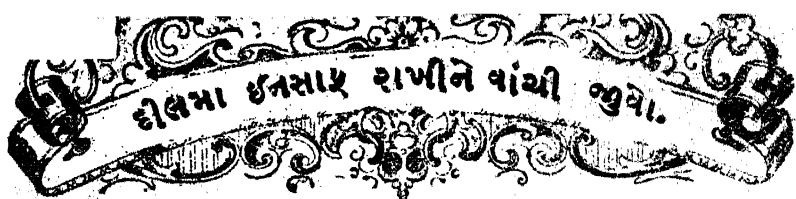
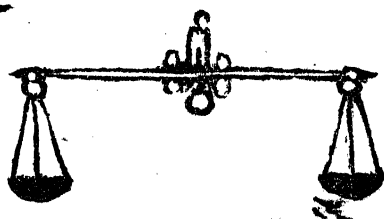

૩૪૭૯

ખીરસતીઅને મોહંમદી ધરમનો ચુકાદો.

૩૪૭૯

મોહમદી ધરમના તરફથી રચનાર
ગુલામ મોહમદ હાશિમ સાદક શંદરી

તા ૦ ૨૦) રમજાન ૧૩૦૫) હી ૧૦

કીમત આનો ૧

સુરત ખિદાયક્ષ પ્રેસ નાણાવટ.

શુર કૃષ્ણ અલલાહના નામથી જે માટે મેહરબાન થેલા રહ્યો વાલો.

સરવે તારીફ વાસતે અલલાહને છે જે સાહેબ પેદા કરનાર સરવે જગતને છે અને શલામ તેના પેગમબર મોહમદ અને તેવાણની આલાહ અને અશહાબોપર કે જેવણે હુમાને કુદર અને શીરક ના ખોટા મારગ થી કાઢીને એકજ ખુદાની બનદગી કરવાના ખરા મારગના ઉજાલા માં લાવીયાં છે. હવે વાચનાર સાહેબોને માલમ થાયજે આ કીતાબ લખવાની મતલબ એછેજે ખીસતીઆ હમુશ પોતાની બાયબલની સર જેવાતો અને તેમાં કંઈ ફરકાર નહી થયેલો હોવાનો દાવો કરીને હજરત મોહમદ શલાહોઅલેહે વસલ્લમની પેગમબરીને જુઠાવા બાબત તરેહ તરેહના ચોપાનીયાં છાપીને મુગત કરેછે તેવાણને હું આ કીતાબ માં બાઈબલની કેટલીક જુઠી વાતો અને તેમાં ફરકાર થયેલાં નીશાબેતીચો અને ખીરશતનુ ખુદાઈપાણું બાતેલ કરીને એજ બાઈબલથી કેટલાક પેગમબરોની ગવાયોથી હજરત મોહમદ શલાહો અલેહે વસલ્લમની પેગમબરીની શાબેતીચો કરીઆપીને એ ઝઘડાનો ચુકાદો કરીઆપું છું વાસતે જે સાહેબને પોતાની છુટકારાનીજ મતલબ હોયતો દીલમાં ધનિશાફ રાખી અને હટધરમી મુકીને જુવે અને જે ખરૂં હોય તેપર ઈમાન લાવે અને માહરો કીધેલો ચુકાદો ખરો નહી હોયતો લોરડખીરાખ સુધી એની તપાસ કરાવી ખોટો ફેરવીને જવાબ આપે. નહીતો ધનિસાફને દહાડે અનધીયારામાં ફેકાઈ જઈ રહવું અને દાંત પીશવું થરો. હવે આટલું જાણવું કે આ કીતાબમાં (આ૦) થી અધીયાંઈ એટલે બાબ અને (વા૦) થી વરસ એટલે આયત મતલબ છે અને પરલુ એટલે રખ અને દવ એટલે અલલાહ એ ગુજરાતી બાઈબલના માહાવરા પરમાણે લખ્યું છે જુવો.

મુકરરમો અહદ્દે અતીક અને જદીદ વીરો.

પ્રથમ આંઈ જાણવું જોઈએકે પુસતકો બે તરેહ પર છે પહેલી તરેહ એકે પેગમબરોના અસતકથી ઇશાના પહેલા પોહિરચો હોય ને બીજી તરેહ ઇશુખાદ ઇલહામથી લખાઈ હોય તે પહેલી તરેહને અહદ્દે અતીક કહેછે ને બીજીને અહદ્દે જદીદ કહેછે ને એકાંતુ નામ બાઈબલ છે ને એ દરએક પાણુ બે તરેહ પર છે પહેલી એકે પહેલાના ઇશાચો બધા તેને માનતા ને બીજી એકે પહેલાના ઇશાચો થોડા માનતા હતાં અને થોડા નહીં. અહદ્દે અતીકની પહેલી તરેહ જેને બધા ઇશાચો માનતા હતાં, ૩૮ છે. ૧ ઉતપનતી ૨ નીરગમન ૩ લેવીય ૪ ગાણના ૫ પુનરનીયમ એ પુસતકોને મુશાની તોરાત કહેછે ૬ યહોશા ૭ ન્યાયાધીસો ૮ રૂથ ૯ શમુએલ પહેલો ૧૦ શમોએલ બીજો ૧૧ રાજઆ પહેલો ૧૨ રાજઆ બીજો ૧૩ કાલવરત્રાંત પહેલો ૧૪ કાલવરત્રાંત બીજો ૧૫ એજરા ૧૬ નેમયા ૧૭ અયુબ ૧૮ દાઉદનાગીત ૧૯ દબૃટાંત વચન ૨૦ શબારીક્ષક ૨૧ શુબેમાનનાગીત ૨૨ યશાયા ૨૩ ઈરમીયા ૨૪ ઈરમીઆનાવીપાલ ૨૫ હીન્કીયા ૨૬ દાનએલ ૨૭ હોશયા ૨૮ યુએલ ૨૯ આમોશ ૩૦ આબાદયા ૩૧ યુનાન ૩૨ મીકાહ ૩૩ નાહુમ ૩૪ હબાકુક ૩૫ ઈર્મીયા ૩૬ હાગાય ૩૭ જખરીયા ૩૮ મલાકી પાણુ શામરીઆ એમાં થી ૭ પુસતક આગલાને માનેછે બીજી તરેહ અહદ્દે અતીકની તે ૯ છે

૧ ઇશતેર ૨ ખાંડક ૩ કાનએલના પુસતક નો એક હુકમ ૪ તોબયા
 ૫ વજ્રદમ ૬ ચહોદીઅત ૭ એનગલજ યાસતીકેશ ૮ મકાબીન પેહેલો
 ૯ મકાબીન બીજો બીજી તરફ અહદે જદીદ એની પેહેલી તરેહના વીર
 છે ૧ માથી ૨ મારક ૩ લુક ૪ યુહાન ૫ કરેશીતોના કરતય ૬ રૂમ
 ચોને પતર ૭ કરીથીલોને પતર પેહેલું ૮ કરીથીચોને પતર બીજું ૯ ગ
 લાતીઓને પતર ૧૦ અરેશીઓને પતર ૧૧ ફીલીપીઓને પતર ૧૨ ક
 લશીઓને પતર ૧૩ ચેશાલોનીકોચોને પેહેલો પતર ૧૪ ચેશાલોનીકોચો
 ને બીજું પતર ૧૫ તેમોથી ને પેહેલો પતર ૧૬ તેમોથી ને બીજો પતર
 ૧૭ તીમશને પતર ૧૮ ફલેમોનને પતર ૧૯ પીતરનનું પેહેલું
 પતર ૨૦ યુહાનનું પેહેલું પતર ને થોડી વાતો વગર બીજી તરે જેને
 પેહેલાં ના ઇશાચો થોડા માનતા થા અને થોડા નહી તે ૭ છે ૧ હી
 બરીઓને પતર ૨ પીતરનું બીજું પતર ૩ યુહાનનું બીજું પતર ૪ યુહા
 નું તરીજું પતર ૫ યાકુબનું પતર ૬ યહુદાનો પતર ૭ પરકટી કરણ જે
 વાર એ જાણી ચુકા તરે હવે આઈ જાણુવું જોઈએ કે સને ૩૨૫ ઇ
 મા ઇશતમએલના રાજ એ ઘણા પાદરીઓને નાએશ શહેરમા ભેગા કી
 ધાં ને કહ્યું કે આ બધી કીતાબોમાંથી કઈ માનવી અને કઈ નહી, તારે
 તે લોકોએ વીચાર કરી જવાબ આપ્યો કે અહદે અતીક અને જદીદમાં
 જે શક ભરી છે તેમાંથી ચહુદીયતનું પુસતક માંનવું જોઈએ એ વાતને જે
 રૂમે પોતાની પુસતકના મુકરદમામાં લખીછે તારબાદ બીજી સભા થઈ તે
 સભાનું નામ લોદીશયા હતું સને ૩૬૪ માં તારે તે લોકોએ ચહુદીયત
 શાતે ૮ પુસતક માનવાનો હુકમ દીધો ૧ ઇશતેર ૨ યાકુબનું પતર ૩
 પીતરનો બીજો પતર ૪ — ૫ યુહાનનું બીજું અને ત્રીજું પતર ૬ ય
 હુદાનો પતર ૭ હેબરીઓને પતર તારબાદ સને ૩૯૭ માં બીજી સભા
 થઈ તેમા મોહટો પાદરી એક્રાટાયન તથા બીજા પાદરીઓ ૧૨૬ હતાં
 ને એ લોકોએ આગલી સભાની વાત બહલ રાખીને ૭ પુસતક બીજા
 પાણ માનવાનો હુકમ દીધો ૧ વજ્રદમ ૨ તોબયા ૩ ખાંડક ૪ એનગલ
 જયાસતીકેશ ૫ — ૬ મકાબીન પેહેલોને બીજો ૭ પરકટીકરણ પાણ
 ખાંડકના પુસતકને ઇરમીયાના પુસતક સાતે ગણતાથા કેમકે ખાંડક એ
 ણના નાએબ હતા ને એ સભાનું નામ કારથીજ રાખયુહતું તારબાદ તરણ
 સભા બીજો થઈ તેના નામ ૧ તરલુ ૨ ફલોરનશ ૩ તરનટ ને એ કોન
 શલો વાલાઓએ કારથીજનો હુકમ બહલ રાખીયો પાણ ફલોરનશ તથા
 તરનટવાલાઓએ ખાંડકના પુસતકને ઇરમીયાથી જુદા ગણવાને
 હુકમ કીધો કીધો તારપછી એ હુકમ વરસ ૧૨૦૦ સુધી રહ્યો
 તારબાદ પુરૂતીશટન વાલાઓએ આગલાવોની વાત ખાતેલ કરી
 થોડા પુસતક ન માનવાનો હુકમદીધો તેઆઈછે ૧ ખાંડક તોબયા
 ૩ ચહુદીયત ૪ વજ્રદમ ૫ એનગલીજ યાસતીકેશ ૬—૭ બેવમકાબચેન ૮
 એશતેરના થોડા અધ્યાયને ને એના ૨૬ કરવામા ગણી કોશીશ કીધી
 એના રદના કારણ ૧ એ પુસતકો અસલ ઇબરીમાં તથા ચાલડી ભાશામાં
 હતા ને હમને તે ભાશામાં મલતી નહી ૨ ચહુદીઓ એને ઇલહામી
 કરી માનતા નહી ૩ બધા ઇશાઓ એને નહી માનતા હતા ૪ જે

એ કહ્યું કે એ પુસતકો દીનના હુકમને શાખેત કરવાને કામ દેતાં નહીં પકેલુરો કહ્યું કે એ પુસતકો પેહેલાના ઇસાઓમાં દરએક જગ્યા ભાણાં તાથા નહીં ૬ યુશીનીયરો પોતાના પુશતકના ચોથા ભાગ ના ૨૨ માં આં મા લખેછેકે મકાબચેનની વાતો બદલીકાડેછે) હુ કહું છુંકે બધી પુશતકમાં બદલી કાડેલીછે તે આ ચોપડીના આં ૨ માં માલમ પડશે હવે આગલી સભાવોને હાલ તથા પુરૂદીશટેનવાલાઓનો દરીયાઈ કીધો નેઈએકે આગલાઓનો કેવો વીસવાસ કીધો.

આં ૧ અહુદે અતીકને જદીદને બે પાયા થેવા વીશે
પ્રથમ આ વાત જાણવી નેઈએકે આશમાની પુસ્તક થવામાટે આ વાત મલવી નેઈએકે તે પુસ્તક પેગમખરના અસતકથી લખાઈ હોઈને આપણુ સુધી શનદને સાતે પોહ્યી હેય ને તદન અટકલે કેહવુ આગલા માણસ આગલ દાવો થઈસકતો નથી ને વળી અહીં આ નેત્રુ જાઈએકે મુસાહેદાજી તથા નહાની ઉતપતી તથા મેઅરાજ તથા અસરાર તથા તશતમનટ તથા એકરાર એ મુશાની મસહુરછે તથા ચોથો પુસ્તક એજરાનો એજરાના નામથી મસહુરછે તથા મેઅરાજ યાશાયાનો તથા તેના મુશાહેદાત એવેવ યશાયાના મસહુરછે તથા ઈમયાનો પુસ્તક અહુદેઅતીકમા લખાયલોછે એ વગર તથા ગાણીરાતો હેકુમની તથા ગાણાં ગાયથ શુલેમાનના તથા અહુદેજદીદ જે ઉપર લખાયલીછે તે વગર ઇનિજલો આશરે ૭૦ ના ઉપર ઈમની તથા મરયમની તથા તેના શીશ્યોની કરી માં હુરછે પણ એ પુસતકોને જુડી ઠરાવીછે ને એને ખોટા ગણવામાં પુરૂદીશટેનવાલા તથા કાયલીકવાલા ભેગાછે પણ જે પુસતકને પુરૂદીશટેનવાલા નહીં માનના તેને કાયલીકવાલા માનેછે ને જરે એ લોકોના પુસતકોનો એવો હાલછે તારે હુમે નથી માનતા કે એ બધી ખરીજે જ સુધી સનદ ન લાવે ને એ વાત બાબત આગરાશોરમાં મોલવી રહમ પુઘાને તથા પાદરી રેનડરને તકરાર થઈ હતી હજારો લોકમાં ત્યારે પાદરી સાહેબને એજ કેહવુ પડ્યુંકે ઈશાયોપર શને ૩૧૩ સુધી ગાણી આરતો તથા મુશીખતો જદી તેથી શનદ રહી નહીં) હવે હું થોડા પુસતકોનો થોડો હાલ લખુ છું આ તોરાત બે પાયાછે ગાણી તરેથી ૧ ગાણાં ઈશાયો કેહેચ કાલ વર તાત પેહેલો તથા બીજો ઈજરેયાએ બનાવોછે હુગાયન તથા જખ રીયાની મદદથી તારે એથી એવુ માલમ પડેછે કે આ તોરાત એ લોકોના વખતમા નહતી કારણકે કાલવરત્રાતના આં ૭ વાં ૭ માં છે બનયામીનના બાલા તથા બકર તથા ચદીઆએલ એ ત્રણ હતા ને આં ૮ વાં ૧ માં ૫ છોકરાં લખેલાછે ને ઉતપતી આં ૪૬ વાં ૨૧ માં ૧૦ છોકરા લખેલાછે ને એ સાહેબો તોરાતના તાબેદાર પણ હતા જે અગર આ તોરાત તે વખતમા હોતે તો કેમ તેવાણુ ઉલટુ લખતે ને ગાણા ઈશાયો ઈજરાના લખેલાને ખોટુ કહેછે ૨ હીન્કીયા આં ૧૮ વાં ૨૦ દીકરો બાપના અનીયાય (એટલે બધી) ના ઉચકરો ને બાપ દીક સનો અનીયાયના ઉચકરો નીયાય (એટલે નેક) નુ નીયાય પણ તેના પર થસે ને કુષ્ટ (એટલે બદ) નુ કુષ્ટ પણ તેના પર થશે ને નીરગમન આં ૩૪ વાં ૭ ને તરીજ ચોથી પેઠી લગી છોકરાં તથા છોકરાંના

છોકરાં પર બાપનો અનીચાવને જોઈને તારે જો અગર આ તોરાત
 એવાણના વખતમાં હોતેતો કેમ એથી હલકું લખતે ને વળી એવાણ
 પણ તોરાતના સાબિદાર હતાં ૩ ખુલાશને સેયકુલ મુસલમાન વાલાએ
 ઇનમાઈ કલોપીડ ચાવીનીના પુસતકના ૧૦ મા ભાગથી લખેછેકે ૬૬
 ૮૨ રાકનડર ઘીડેરા જે ગણિા માતખર છે તે બાઈબલના ડીખાચામાં લખે
 છેકે મને ત્રણ વાત આ પુતતકોમાંથી માલમ પડેજ ૧ આ તોરાત
 મુશાની બનાવેલી નથી ૨ એ કનઆનમાયા એરિશલેમમા લખાયલી છે
 પણ મુશાના વખતમાં લખાયલી નથી ૩ એ હીબ્રીની પછી ને દહિ
 દની શલતનતના પેહેલા એ તોરાત જમા થયલી નથી પણ સુલેમાનના
 વખતમાં જમા થયલી છે ને મુશાને ને સુલેમાનને વંશ ૫૦૦ ના છેટા
 છે ને ૪ પુનરમીયમ આં ૨૭ વાં ૮ ને તુ સારી પેઠેકરીને આ નીયમ
 શાસતરના સરવે સખદ પથર પર લખ ને ચહોશા આં ૮ વાં ૩૨
 એને તેણે તે પથર ઉપર મુશાના નીયમ શાસતરની નકલ લખી એથી
 માલમ પડેચકે આ તોરાત એટલે આ ૫ પુસતકો તે તોરાત મત્રે નહી
 કારણ કે જુબહ કરવાના પથર પર એ તોરાત સારીરીતે લખી સખા
 તીનહી ૫ પાદરી નોરટન લખેચકે મુસાના વખતમાં લખવાનું ચલા
 હતું નહી) ને એ વાત એને લખવાનું એજ કારણકે મુશા આ તોર
 તના લખનાર નથી ને એ વાત બીજાએ તવારીખોથી પણ માલમ
 પડેછે કે તે વખતમાં લોહડાની શલાઈથી જશના પતરા પર લખતા હતા.
 ૬ એ પુષતકમા ગલતીઓ છે ને મુસા ભરીસથ વાદની વાત ગલતીથી
 પત્રીત્રછે જુવો ઉતપતી આં ૪૬ વાં ૧૫ મા છે જેઓ તથા તેની
 દીકરી જે દીના ચાકુબથી પાદનારાનમા જનમાયા તેના દીકરાં તથા
 તેની દીકરીઓ સરવ તેતરીશ પરાણી એ વાતની ગલતીના એકરાર
 મીાં હારશલીએ કીધોછે ને કહ્યુકે દીના સાત ચોતરીશ થાયછે એની
 તરે ચહોશાને પુસતક પણ એ પાયાછે કેમકે એના કોણ બનાવનાર તે
 વીશે ૫ વાં ૧ થઈછે ૧ મીાં હરહારડ તથા મીંડીચોવડીટી તથા પાતરેક
 તથા ટામલાયન તથા હાકટરકીરી કહેછેકે ચહોશાની બનાવેલીછે ૨ હાક
 ૮૨ લાઈટકે કહેછેકે ફીકાજની બનાવેલીછે ૩ મીાં કાલવેન કહેછે કે
 ઇજરાનીછે ૪ મીાં વાઈટલ કહેછેકે શમોએલની બનાવેલીછે ૫ મીં હીન
 રી કહેછે ઇરમીયાની બનાવેલીછે ભાઈએ વીચાર કરવો જોઈએ કે
 ઇલહામી પુસતકનો આ હાલ છે જો અગર સનદ હોતેતો એવો કશું
 પડતે ? વળી જે માણસ એ પુસતકના આં ૧૫ વાં ૬૩ ને વાંચી
 જોશે ને સમવોએલ આં ૫ વાં ૬-૭-૮ મા વાંચશે તો ખચીત બાણ
 શોકે દાઉદને ગાદીએ ખેડાને સાત વર્ષ સુધીમાં બનેલીછે તેથી કરી હીન
 રીવ ઇસકાટના બનવનારાએ વાં ૬૩ ની ટીકામાં લખેછેકે આ પુસતક
 દાઉદના ગાદી પર ખેડાને સાતમા વરસ સુધીમા બનેલુછે ને ન્યાયા
 ધીશોનું પુષતક પણ વગર ઓધારેછે એ બનાવનારો અને એ કયા
 વખતમાં બન્યું એ માલમ પડ્યું નથી કોઈ કહેછેકે ફીકાજની છે ને
 કોઈ કહેછેકે હીબ્રીની ને કોઈ કહેછેકે ઇરમીયાની ને કોઈ કહેછેકે
 ઇજરાની ને ફીકાજ તથા ઇજરાને વરસ ૯૦૦ ના છેટા છે જો અગર

એ લોકો પાછી સત્ત્વ હોતો તો કેમ એ વાતમાં અંગડો પડતો ને હજી
 સુધી વચાર અટકલે કહી શકતા નહીં એવી તરેહ રૂયના પુસતક પણ
 એ પાયાએ ગણા કહેછેકે હીજકીનુ ને કોઈ કહેછેકે ઈજરાનુ બનાવેલુછે
 પણ ઘણા ચહુદી તથા ઘણા ઇસાઈ કહેછેકે સમવોંએલનો બનાવેલોછે
 ને મીાં કાતલીક હરણક પોતાનું પુસતક (તેના સાતમાં ભાગમાં ને મધ
 ૨૦૫ માં) જે સને ૧૮૪૪ માં છપાવ્યુછે લખેછેકે રૂયનો પુસતકના કીસા
 બુઝાછે ને કહાણીઆ ખોટીછે એવી તરેહને હેમયાનુ પુસતક પણછે ઘણા
 કહેછેકે એ નેહમયાનુ બનાવેલુછે ને ઈતહાની સનસ અને એપીકાની
 યશ અને કરેમ ઝાસટમ કહેછેકે ઈજરાની બનાવેલીછે) ને જે માણસ
 એના આં ૧૨ વાં ૨૩ માં જોતો ખાતરીથી જાણશે કે નેહમયાનુ
 બનાવેલોછે નહીં કેમકે એ ઈરાનના રાજને ને નેહમયાને વરસ ૧૦૦
 ના છોટા છે તેથી કરી ગણા પાદરીઓ તરજો મો કરનાર એ જગા
 હરાનછે ને કોઈ કોઈએ અરખી બાઈબલમાંથી એ વાત કાઢી પણ નખેલી
 છે એવી તરેહ અચુબનો પુસતક બનાવનાર વીશે ૨૪ વાંતો છે કોઈ
 કહેછેકે ફલાણાની બનાવેલી ને કોઈ કહેછેકે ફલાણાની પણ એ બધી
 વાતને ખુલાસાવાર લખવામાટે આ ચોપડીમાં પુરતી જગીયા મળી
 સકતીનથી તેથી નમુના દાખલ લખ્યુછે મીાં મમાનીડીજ (જે ચહુદીનો
 પાદરીછે) તથા મીકાયલસ તથા લીકરક તથા શીમરલ (એ ઈશાઓના
 પાદરીછે તે કહેછેકે અચુબ નામ બનાવી લીધુછે ને વાંતો બુડીઓછે
 ને કીસસા બનાવેલોછે એ વીતરે દાઉદના ખીત એનો કોણ બનાવનાર
 અને કય વખતે બનીતે કઈસકતા નહીં જેવું કે ફારજન તથા કરેયજ
 રાટમ તથા અફરાટાયન તથા અમખરોસ કહેછે કે એ દાઉદની બનાવે
 લીછે બધધી અને હીલયરી તથા ઈથહાનીશીયશ તથા જેઝમ તથા યુશી
 ખીયશ એ વાત રદ કરેછે ને ચહુદીઓ કહેછેકે આદમ તથા ઈબ્રાહીમ
 તથા મુશા તથા કોરહના તરણ છોકરાઓએ બનાવેલીછે ને જે માણસ
 ખીત ૭૨ વાં ૨૦ ને વાચવા તે જાણી લેશે કે એ બાદની વાત દાઉદની
 તોછે નહીં તેએ છેકે યશેના પુત્ર દાઉદની પરાચ (એટલે દુવા) ના
 સમાપત (એટલે પુરી થઈ એજ કારણે અરખી બાઈબલ વાલાઓએ એ
 વાત કાઢી નાખીછે પણ ફારશી બાઈબલમાં જે સને ૧૮૪૫માં છપાઈ
 તેમાંછે ને ગુજરાતીમાં પણ છે ને હું ધારું કે એ વાત કાઢતી વખત
 ઈશાઓ ઘણાં પસતાયા હોશે કે કોઈ ખીજ બાઈબલને અને એને જોશે
 તો ભડખુલી જશે એવી તરેહ દશટાટ વચન કે એનો બનાવનાર તથા
 કયે દહાડે બની તે સાબેતી સાતે કહી શકતા નહીં કોઈ કહેછેકે સુલેમાનનુ
 બનાવેલુછે ને કોઈ કહેછેકે લમોએલનુ ને થોડા કહેછેકે લમોએલ તેજ
 સુલેમાનછે પણ ટીકા હીનરી વધસકાટ વાલાએ લખ્યુછેકે લમુએલ અને
 સુલેમાન એક જુદાછે ને એ દ્રષ્ટાંત વચનના આં ૨૫ વાં ૧ માં છે
 આપણુ સુલેમાનના દ્રષ્ટાંત વચનો તેઓને ચહુદાના રાજ હોજ કીયાના
 માણસો ઉતારયા એથી માલમ પડેછેકે હીજકીયાના માણસોએ લખીછે
 એથી તે પુરે સુધીને એ માણસો ૨૭૦ વરસ સુલેમાનથી પછાત થયાછે
 ને વળી એ પેહેલી વાત ઈલહામી કેમ થઈ તેતો લખનારની અથવા

કોઈ ખીજની એ વાત છે ને વાં ૧ આં ૩૧ માં છે રાજ્ય લેમયુએલની વાતો એટલે જે ઉપદેશ વચ્ચે તેની માએ તેને શીખવ્યા એ વાતોને પણ સુલેમાનના પુરાતકમાં ઇસાએ દાખલ કરે છે ને સભાશીક્ષકનું પુસતક એના પણ ખનાવનાર ખાતરીથી કહી શકતા નહીં જરમનના પાદરી એ કહે છે ઇશારાલો બાબીલતમાં આવ્યા ત્યાર પછીના લખાયેલો છે ને ચહુદીયાએ પોતાના પુસતકોમાંથી બાબીલન ગયા પછી કાઠી નાખ્યું છે ને કોઈ કહે છે સુલેમાનનું ખનાવેલું છે ને રખકોમચી (એક ચહુદીનો પાદરી છે) કહે છે યશાયાનો ને ટાલમયુડનો પાદરી કહે છે કે હીજરીનો ખનાવેલો એવી તરેહ ગણી વાતો છે એવી તરેહ સુલેમાનનું ગીત થોડા કહે છે સુલેમાનનું ખાવેલું છે ને થોડા કહે છે તેના વખતમાં કોઈએ ખનાવેલો છે ને ડાક્ટરકીનીકાટ અને થોડા પાછલા ઇશાયો સુધારવાલા કહે છે કે જલોક જલોક સુલેમાનનું ખનાવેલું કહે છે તે નદન ખોદુ છે ને ~~પાદરી~~ થયુડર જે સન ૫૦૦ માં થયા છે તેને એ પુસતકની તથા અયુ ખં ના પુસતકની ગણી પુરાઈ કીધી છે ને મીં વીશટન કહેલું કે એ તદન ગાવું ખોદુ છે ખુદાના પુરાતકમાંથી કાઠી નાખવું જોઈએ ને શીમલ ૨ કહેલું કે એ જુદું ખનાવેલું છે ને મીં ૧૦ વારડ કાતલીક કહે છે કે મીં ૧૦ કાશતીલયુ એ અહીં અતીકમાંથી એ પુસતકને કહાડવાનો હુકમ કીધો હતો એવી તરેહનું દાનયલનું પુસતક પણ છે કે એ ગાવાને પણ ઘણા પાદરીઓએ ના પસંદ કીધું છે ને એનો આં ૧૩—૧૪ માં ને કાતલીકવાલા માને છે ને કહે છે ગાવતો ગાવું પણ પુરમાનવું જોઈએ ને એ ૨) આં ને પુરૂશીસટીનવાલા માનતા નહીં એવી તરેહ ઇશતેરનો ખનાવનાર પણ ખાતરીથી કહી શકતા નહીં થોડા કહે છે ચહુદીના ગીરજા વાલાઓ એજરાના વખતમાં ને ફલો ચહુદી કહે છે ચહુદીની ખનાવેલી છે ને અકશટાયન કહે છે ઇજરાની ખનાવેલી છે એવી તરે ઇર મીયાનું એના ખનાવનાર પણ ખાતરીથી કહી શકતા નહીં ને જી એજ પોસતકના આં ૫૧ વાં ૬૪ માં છે હીયા સુધી ઇરમીયાના વચન છે માલમ પડે છે આં ૫૨ કોઈ ખીજનો ખનાવી દાખલ કીધો છે અને યશાયાના પુસત ખાખત અકબરાબાદમાં કારકરીન કાતલીક અને વાવરન પુરૂશીસટી એખેવને જગડોથચો ને એજગણના કાં સન ૧૮૫૨) માં છપાએલાં પણ છે તારે મીં કારકરીને આ સાખેત કીધું ૪૧ થી ૬૬ સુધીના આં યશાયાના ખનાવેલા મલેનહી એટલે આં ૨૬ કોઈના ખનાવેલા છે) ને વલી ઉપલા પુસતકોની કોઈએ વાતથી એમ માલમ પડે છે એવાત જુદી હોય ત્યાં એ પુસતકો અધુરા હોય જેવું ગણના આં ૨૧ વાં ૧૪ માં છે એમણે પ્રભુ (એટલે ખુદાના) ચુધ્ધ ગ્રંથ (એટલે લઠાઈના પુસતક) માં હવે એ પુસત એ લોકો પાસે મલે નહીં ચહુશા આં ૧૦ વાં ૧૩ એ યાસરના પુસતકમાં લખ્યું નથી સુ ? ને રાજયા પેહેલો આં ૪ વાં ૩૩ ને તે તરાણ હજાર કહેવાતો ખોલચો ને રામુએલ પેહેલો આં ૧૦ વાં ૨૫ ને સમુએલ રાજની રીતી લોકોને કહી ને પુસતકમાં લખી ને કાલ વ્રતાંત પેહેલો આં ૨૬ વાં ૩૦ સમે એલ ભવીશય દરશક (એટલે નાઝેર) ની વાતોમાં તથા નાથાન ભવિ

ક્યવાદી (એટલે પેગમબર) ની વાતોમા તથા ગાગ લવિબ્યવાદીની વાતોમાં દાઉદના સરવે રાજ્ય તથા તેના પરાક્રમ (એટલે મોટાઈ) તથા તેના ઉપર તથા ઇશરાઈલ ઉપર તથા દેશના સરવે રાજ્ય ઉપર જે કાલો ગુન્નરચો તેમુધા લખેલાછે ને કાલા ઘટાંત ખીન્ને આં ૯ વાં ૨૯ મા તથા એજ પુસતકના આં ૨૦ વાં ૩૪ મા તથા એના આં ૨૬ વાં ૨૨ મા તથા એના આં ૩૨ વાં ૩૨ મા તથા નેહમયા આં ૧૨ વાં ૨૩ મા એવાતોમા નામો પુસતકોના છે પણ કોઈ પુસતક એમાનુ મલતુ નહી એથી માલમ પડેછેકે પુરાતનશ થાપના (એટલે જુનો કરાર) પુરા નહી યાતો એવાતો ખોટીછે એવી તરેહમાંથીનો પુસતક પણ એ પાયાછે કેમકે ગણાં પાદરીઓ પેહેલાના ઇકરાર કરી ચુકાછેકે માંથી પરથમ હેખરાનીમાં હતી ન્યારખાદ લોકોના વધારા ઘટાડાથી નીહિવાને ઠકાણે થઈગઈ તારખાદ તેનો તરજુમો થયો પણ કોણીકીધો તે ખાતરીથી કહી સકતા નહી ને પાદરી ફાનડર પોતાની મીજનુ લહકમાં લખેછેકે ઘણીખરી આ વાતછે કેમાંથી એ પુસતકને યુનાનીમાં ખતાવયો હતો ને મીં વારડ કાતલીક કહેછેકે મીં જેમે પોતાના પુસતકમાં લખેછેકે પેહેલાના પાદરીઓ મારકના છેલા આંમો રાક કરતા હતા ને લુકનો ૨૨ મો આંતથા એનો પેહેલા એ આં મા ને મારશીયુની ટોલાવાલાની પુરાતકોમાં પણ મલે નહી) ને પાદરી નોરટન પોતાના પુસતકના ૭૦ માં પ્રબ્દમાં જે ખોસડીન રોરમા સને ૧૮૩૭ માં છપાઈ છે તેમાં કહેછેકે મારકના છેલા આં ની વાં થી તે પુરે સુધી જાંચ વાને લાએક છે) ને યુહાનના પુસતક વીરો ઘણીજ વાતોછે પણ હું થોડી એક નમુના દાખલ લખુચ ૧ અરીનયુસ જે પુલી કારકનો ચેલોછે ને પુલીકારખ તે યુહાનનો ચેલોછે ત્યારે અરી નયુસના વખતમાં ઘણાં માણસો કંહવા લાગીયા કે એ યુહા નનો ખતાવેલો મલેનહી તારે એણે એમ નહી કહયુ કે મને પુલીકારપે કહયુછેકે એ પુહાનની ખતાવેલીછે ને એ માનવામા પણ આવતું નહી કે ખીજવાતો તો તેને મોહડે યાદહતી ને આવી મોટી વાત ભુલીગીચા હોય જેવુકે યુશીમીયશે પોતાના પુસતકના ભાગ પાંચ આં ૨૦ ને પ્રબ્દ ૨૧૯ માં જે સને ૧૮૪૭ મા છપાઈછે તેમાં લખેછેકે અરીન યુરા પોતાના ઉપદેશકની વાતો મોહડે યાત કરતો હતો ૨ શેલુશ જે શને ૨૦૦ મા ખુત પરશતોમાથી થઈગીચાછે એણે આ વાતને સાખેત કીધી કે એ ૪-૫ વખત બદલાઈલીછે પણ કોએ એની ૨૬ કીધીનહી ૩ માની કીયરના ટોલાનો પાદરી ફાશટશે આ વાતને સાખેત કીધી કે અહદેજદીને ઇશાએ તથા તેના શીશોએ ખતાવેલીછે નહી પણ કોઈ એવા માણશે ખતાવીકે તેનુ નામ ખબર મલે નહી ને શીશોના નામથી પરગટ કીધી તે લોકો એને માને ૪ મીં હારલડ કાતલીક પોતાના પુસતકના ચોથા ભાગના પ્રબ્દ ૨૦૫ માં જે સને ૧૮૪૪ માં છપાઈછે તેમાં લખેછેકે મીં ઇસટાડલને પોતાના પુસતકમાં એવુ લખ્યુછેકે યુહાનના પુસતકનો લખનાર રીકનડરયાની નીસાલનો કોઈ શીખાઉ માણસછે ૫ પાદરી કીરોટીયશ કહેછે કે પ્રથમ એ પુસતક ૨૦ આં માં

હતો ત્યારબાદ ઇફરાતા ગીરજવાલાઓએ ૨૧ માં આગમનાવી લગાડાઈ
 ૬ મીં બરઠરાનીહર કેહેછેકે યુદ્ધાનનો પુસતક તથા એના પત્ર એના
 બનાવેલા મલે નહીં ૭ અલોહન ટોલાવાલા ખીરીપતીઓ જે સને ૨૦૦
 મા થઈ ગયાછે તેઓ એમ માનતા હતા ૮ એ ઇનલ્લોના બનાવા વી
 શેની વાતો સાલલીયાથી ખાતરી થસેકે એ એ પયાછે જેવુકે મીં
 હવરન પોતાની ટીકા (તેના ભાગ એથો ને આં ૨) (જે સને ૧૮૨૨
 માં છપાયલી) છે લખેછેકે પેહેલાના પુસતક બનાવનારાના હાલ ઘણા
 બુદ્ધે હતા કારણકે પોતાના ભાલપણથી જે વાત ખોટીખરી સાંભલી
 લેતા તે લખીલેતા ત્યારબાદ તે લોકોના માનનારાઓ એ લખે ત્યારે
 તેમાં ખોટીને ખરીને એલખવી કહણપડે ત્યારબાદ એજ પુસતકમાં
 લખેછે કેમાંથી સને ૭૭ માં યા ૩૮ માં યા ૪૧ માં યા ૪૩ માં યા ૪૮
 માં યા ૬૧ માં યા ૬૨ માં યા ૬૩ માં યા ૬૪ માં બનેલીછે ને મારકની
 જનજીલ તે સને ૫૬ માં યા ૬૫ શુધીમાં બનેલીછે પણ ઘણુ ખર એ
 સને ૬૦ માં અથવા ૬૩ માં બનેલીછે ને લુકને શને ૫૩ માં અથવા
 ૬૩ માં અથવા ૬૪ માં બનેલીછે ને યુદ્ધાનની શને ૬૮ માં અથવા
 ૬૭ માં અથવા ૭૦ માં બનેલીછે ભાઈચો હવે ઇનસાફની આખથી
 જોવુ જોઈએકે મીં ઇસડાડલને તથા બરઠરાનરે શુશુ કહ્યુ જો અગર
 એના ઘોરાણુઓ તેતો એવીવાત ખુદની પુસતકવીશ બોલાતેનહીં અને
 હેબરીઓને પતર તથા યુદ્ધાનનો ખીજો અને તરીજો પતર તથા પીત
 રનો ખીજો પતર એ સને ૩૬૩ સુધી માનતાથા નહીં તે કોત મલોના
 હાલમા પણ હુ લખી ચુકોચ ને અરખના ગીરજવાલાઓ પીતરના
 ખીજ પતરને તથા યુદ્ધાનના એ પતરને માનતાથા નહીં ને સુરયાની
 વાલા અનુસુધી એ પતરને માનતા નહીં ને મીં હોવરન પોતાની
 ટીકાના ભાગ ખીજના પરબ ૨૦૬-૨૦૭ માં જે સને ૧૮૨૨ માં
 છપાયલી છે લખેછેકે સુરયાની ભાશામા પીતરનો ખીજો પતર તથા
 ચહુદાનો પતર તથા યુદ્ધાનનો ખીજો અને તરીજો પતર તથા યુદ્ધાન
 આં ૮ વાં ૨ થી ૧૧ સુધી તથા યુદ્ધાનનો પતર પેહેલો આં ૫ વાં ૭
 મીં મજતી નહીં ને એવી તરે મીં વારડ કાતલીકે પોતાના પુસતકના
 પરબ ૩૭ માં જે સને ૧૮૪૧ માં છે પાયલોછે લખેછેકે મીં રાજરશ જે
 મોટો પાદરી પુરદીશદીનનોછે તે કેહેછેકે ગણા ઇશાઓના ટોલાવાલા
 ઓએ નીચે લખેલી પુશતકો જુહી જાણી કરી કાઢીનાંખીછે હીખરી
 ઓના પતર તથા ચહુદાનો પતર તથા યુદ્ધાનનો ખીજો અને તરીજો
 પતર તથા ચાકુબનો પતર તથા પરકટીકરણુ) એ વીતરે ડાકટર ખીલસન
 જે પુરદીશદીન વાત્રાનો મોટો પાદરીછે તે પણ કેહેછે નેમીં ૦ વ્યુશીમીયશે
 પોતાની તવારીખના સાતમા ભાગના આં ૨૫ માં લખેછેકે મીં હયુની
 શીયશ કેહેછેકે પેહેલાના ઇસાએ પરકટીકરણુ કાઢીનાંખી હતી અને
 એને ઘણી તરેહથી રદ પણ કરતા હતા અને કેહેતા કે એમાં ઘણી
 ખોટી અને હાડપણ વગરના અથવા સુરખ વાનાંછે ને યુદ્ધાનના નામથી
 કેહેવાયછે તે ખોટું અને કોઈ ઇસાએ પણ બનાવેલો નહીં પણ કોઈ
 એનીને બનાવેલોછે પણ હુ એને પવિત્ર પુસતકમાંથી કાઢી સફતો નહીં.

(૯)

ને મીં ઇસકાલજર કહેછેકે જેણે પીતરના ખીજ પતરને લખ્યા તેણે પોતાના વખત ખોલ્યા ને મીં યુરી મતસ પોતાની તવારીખના ભાગ ૬ ઠા આં ૨૫ માં લખેછેકે મીં ઇરજન પોતાની દીકાના ભાગ પમે માં લખેછે કે પુલુશે કોઈ ગીરજ તરફ ગેણે કોઈ પત્ર લખી મોકલ્યો નથી ને અગર લખી મોકલ્યો હોયતો એ કે ત્રણ દીલીજ એથી માલમ પડેછે કે પુલુયાના પત્રે મીં લખેલા મલે નહી ને એ બધી વાતોને જો ધ્યાનરાખી જોસોતા મીં ૧૦ કાશતરાનીર વાત ખરી માલમ પડેછે કે અહરે જદીક ઇસાએ તથા તેના શિષ્યએ લખેલી મલે નહી વળીએ અહરેજદીક પાણુ પુરી મલે નહી એ પુસ તકોનીજ વાતો મમાણે જેવુંકે કસરીઆને પતર આં ૪ વાં ૧૬ આ પતર તમારે પાશે પોહોચ્યા પછે લાચો દીકયાની મંરલીમાં પાણુ વંચાવજોને લાચો દીકયાથી જે પતર તે તમે પાણુ વંચજો ને ફરીથીચોનો પેહેલો પાર આં ૫ વાં ૯ મે તમને પતરમા લખયુંકે કે તમે બ્યાલિયાર (જેટલે જાની) ચોની શોખન ન કરા ને પડેરીતીના કર તય આં ૧૫ વાં ૨૩ ને ફરીથીઆને પેહેલો પતર આં ૧૫ વાં ૧ ને ગલાનીચોનો પતર આં ૧ વાં ૯ ને જેદીકોજોને પતર આં ૩ વાં ૩ ને માથી આં ૨ વાં ૧૫ એ ઉપલા પતરોમાં કહેછે કે ફલાણાં પત્રમાં એમછે એ પત્ર કહા ગયા જો અગર મલેજ નહી તો તમારે પુસતક પુર નહી અથવા એમ નહી તો એ વાતો ખોટી લખેલીકે એમાં કાંઈ શકનહી હવે હું આટલીજ દુક વાતોથી બંધ કરજુ કેમકે જો બધા દીકવાલાવોની વાતો એને તવારીખ વાલાની વાતો બધી લખુતો એક મોટું પુસતક એ બાબત માટે જોએ.

આંરજો બાઈબલની ખોટીવાતો અને એકમા કેમ અને
અને ખીજમા કેમ તે વીશે ૧ કાલ વતરત્રાત પેહેલો આં ૨૧ વાં ૫ ને સરવે ઇશરાઈલ અગયાર લાખ પુરો (જેટલે જુવાન) તવાર ખેચ નાર હતા ને સમુએલ જ જો આં ૨૪ વાં ૯ ને ઇસરાઈલમાં તલ વાર ચલાવનારા પુરો આઠ લાખ એમાંથી કોઈએક ખોટી હોતોજોએ ૨ કાલવતરત્રાત પેહેલો આં ૨૧ વાં ૧૧ ને માદ માદની પાશે આંચો ને તેને કહયુ મલુ એમ કહેછેકે તું પોતાને સાદ કબુલ કર ત્રણ વરસનો દુકાલ ને શામુએલ જ જો આં ૨૪ વાં ૧૩ ને માદ દોઉદ પાશે અવચોને તેને જગાવયુ કે તારા દેદમા શાત વરસ દુષ્કાળ થાચો એમાં દીકવાલા પેહેલીને ખોટી કહેછે રજીરાજઆ જ જો આં ૮ વાં ૨૬ અહાજયા રાજ થયો તારે તે ૨૨ વરસનો હતો ને (કાલવતરત્રાત) આં ૨૨ વાં ૨ મા ૪૨ વરસ લખેલાછે અરખી બાઈબલમાં જે સને ૧૮૬૦ માં છપાયલીછે ને ગુજરાતી બાઈબલમાં ૨૨ વરસ સુધારો કરી લખેલાછે ૪ થી રાજ્યા જ જો આં ૨૪ વાં ૮ ને ચહોયાકીનરાજ થયો તારે વરસ ૧૮ નો હતો ને કાલવ ત્રાત આં ૩૬ વાં ૯ અને ચહોયાકીનરાજ થયો તારે વરસ ૮ નો હતો એ અરખી બાઈબલમાંછે ને ગુજરાતીમાં એ જગા સુધારો થય લોછે ૫ મી કાલવતરત્રાત પેહેલો આં ૧૧ વાં ૧૧ ને તાઉદના જે

કુરાકરમી (એટલે તાકતવાલા) એ તેઓની ગણતી એ ; હકમુર્નનો દીકરો ચશાબામ તરીકેનો મુખ્ય (એટલે માથે) તેણે એકવાર પોતાની બરછી તરણશો અમુદો પર હાવી (એટલે જખમી) તેના પછી આહુ હોદોદો નો દીકરો અલીઆબરને શમવોએલ બંને આં ૨૩ વાં ૮ રાત્રેન સુરા માણસોના નામ એ છે જે તાખમોની શરદારોમાં મુખ્ય આશન (એટલે મજલેશ) પર બેઠો તે આદીની અગ્ની હતો આશો પર એકવાર મારેલા ને તેને પછી અહુદીદો દોનો દીકરો એલીઆબરને મીઠા હાક્ટર ક્રીનાએ આ વાતને ખોટી લખીએ ને અરબી વાત્રાવોને એટલો સુધારો ક્રીધાકે આશોની જગા તરણસે લખા ૬ મી ઉતપતી આં ૬ વાં ૧૯--૨૦ ને સરવે જતતા જનવરોમાથી બે બે તારી રાથે ખચવાને માટે તું વહાણમા લાવ ને એવી તરે લખુ ક્રેને આં ૭ વાં ૮--૯ માં પણ છે ને આં ૭ વાં ૨--૩ સરવે મુહ (એટલે પાક) પશુઓમાથી સાત સાત નર ને તેની માંદા ને જે અશુદ્ધ (એટલે નાપાક) પશુ તેઓમાથી બે બે નર ને તેઓની માંદા ૭ મી નીરગમન આં ૯ વાં ૬ ને મળુએ એમ ૬ મીને શમય (એટલે મીયાદ) હરાવચો કે કાલે આદશમા મળુ એ કામ કરશે ને નેના બંને દીવસે મળુ એ તેવું ક્રીધુ ને મીસરચોના સરવે ઢોર મી ગય ને એની વાં ૨૦ મા છે ને ફીરિનના સેવકોમાથી જે જે મળુની વાતથી બંધા તેઓએ પોતાના ઢોરને ઘરોમા હાંકીદીધાં હવે આગલી વાતથી માલમ પડેછેકે બધા મરીગયા અને બંધ વાતથી માત્રમ પડેએકે તેમાથી જીવતાઓ રહ્યા ૮ મી ઉતપતી આં ૮ વાં ૪ ને સાતમા માસને સાતમે દીવસે વહાણ અસારાટના પરવત પર બેઠું ને વાં ૫ ને દસમા માસને પેહેલે દીવસે પરવ તોની શીખરચો (એટલે પહાડની ચોટી) દેખાયા હવે આં ૯ વાં ૧ વાતથી માલમ પડેએકે સાતમા માસથી શીખરી દેખાઈ હતી ૯ મી કાલવરત્રાત પેહેલો આં ૧૮ વાં ૩ ને દાઉદે સુખાના રાજા હાદે બરદને ફીરાત નદી પર માર્ચો ને શમોએલ બંને આં ૮ વાં ૩ મા શબદ હાદા દીબરનો છે ૧૦ મી કાલવરત્રાત પેહેલો આં ૧૮ વાં ૧ અને એ પછી એમ ૨ મુકે દાઉદે પલશતીઓને મારયાને તેઓને નમાવયા ને પલશતીઓ પાસેથી ગાય તથા તેના ગામો લીધા ને સમુએલ બંને આં ૮ વાં ૧ અને એ પછી એમ ૩ મુકે દાઉદે પલશતીઓને મારયા ને હરાવયા ને દાઉદે મેથગઆ મમા (એટલે ખીરાજ લેવું) પલશતીઓના હાતમાથી લીધું ૧૧ મી શમોએલ બંને આં ૮ વાં ૪ ને દાઉદે તેની પાસેથી એક હજાર રથને સાતસો સવાર લીધા ને કાલવરત્રાત પેહેલો આં ૧૮ વાં ૪ ને દાઉદે તેનેથી એક હજાર રથને સાત હજાર સવારો લીધા ૧૨ મી કાલવરત્રાત પેહેલો આં ૧૮ વાં ૧૦ ને તેણે પોતાના દીકરા હુદુરમને દાઉદ રાજાને પાંશે ને સમોએલ બંને આં ૮ વાં ૧૦ માં છે ને તેણે પોતાના દીકરા ચોરામને દાઉદ પાંશે મોકલયો ૧૩ મી શમો એલ બંને આં ૯ વાં ૧૨ ને દાઉદે જે સરવે લોકોને જીતયા

(૧૧)

એટલે આરામને ને કાલવરનાત પેહેલો આં ૧૮ વાં ૧૧ દાઉદ રાજાએ મળુનેસાર તેઓને પણ જે રૂપ તથાસોનુ સરવેદેશ જાતચોથી, અહ મથી એ ગલતીઓ મીઠાઆદમ કલારકે પોતાની દીકાના બંજલભાગમાં સમોએલ ની વાતોમા લખેલીછે ૧૪ મી સમોએલ બંજે આં ૧૦ વાં ૧૬ માં લસકરનુ નામ શોબાકછે ને કાલવરનાત પેહેલો આં ૧૬ વાં ૧૬ માં શરદારનુ નામ શોફાકછે ૧૫ મી કાલવરનાત પેહેલો આં ૧૬ વાં ૧૮ ને દાઉદે આરામના સાત હજાર સવારોને તથા ચાલીસ હજાર પયાદલને મારી નાખ્યા ને સેવકો સરદાર શુફકને મારી નાખ્યા ને સમુએલ બંજે આં ૧૦ વાં ૧૮ ને દાઉદે આરામચોના સાતસે રથના ને તથા ચાલીસ હજાર સવારોને માર્યા ને તેઓના સવયના રોનાપતી (એટલે સરદાર) શોબાકને માર્યો એ વાત પણ મીઠા આદમ કલારકે લખીછે કાલવરનાત બંજે આં ૮ વાં ૨૫ ને સુલેમાન પાસે ઘોડાઓ તથા રથોને સાડે ચાર હજાર તમેલા હતા તથા પ્યાર હજાર સવારો હતા ને રાજાએ પેહેલો આં ૪ વાં ૨૬ ને સુલેમાન ને તેના રથોને સાડે ચાલીસ હજાર ઘોડાના તમેલા તથા પ્યારહજાર સવારો હતા પણ અરબી બાઈ બલમા કાલવરનાતની વાત શુધારો કરી બદલી કાઢીછે પણ એ બંજ લખુ હમારી પાકી દલીલછે જોડુ થાવા પર ને મીઠા આદમ કલારક પણ કહેછેકે ખરીવાત તેઓ છોક્રે એ વાતમા વધારે જોડુ થયુછે ૧૭ મી કાલવરનાત બંજે આં ૪ વાં ૩ ને તેની નીચે આજ પાશ ઘેરામા બલદોનો આકાર હતો ને રાજાએ પેહેલો આં ૭ વાં ૨૪ ને તેના કીનારાના નીચેથી રાજા કાકડાના રૂપ તેની ચારોગમ ફરી વલતાં હતા ને કાલવરનાતની વાત બાબત મીઠા આદમ કલારક પોતાની દીકાના બંજલ ભાગમાં કહેછેકે ગણાં પાદરીઓએ વજ આની વાતને ફેરફાર થવાનુ ઈકરાર કીધોછે અને દીકા હીતરી વધસકાટવાલાએ પણ ઈકરાર કીધોછે ૧૮ મી રાજાએ બંજે આં ૧૬ વાં ૨ અહાજરાજ થયો તારે તે વીસ વરસનો હતો ને તેણે યરોરાલીમમા સોલ વરસ રાજ કીધુ અને આં ૧૮ વાં ૨ ચહુ દાનો રાજ અહાજનો દીકરો હીજકી રાજ થયો તારે પચીસ વરસનો હતો એથી માલમ પડેછેકે હીજકી બાપની અગવાર વરસની ઉમરમા જન્મયોછે કેમકે $20 + 16 = 36 - 24 = 12$ છે ને જેજ કારણે ગુજરાતી બાઈબલમાં વીસની જગા પચીસ લખેલાછે પણ અરબી બાઈબલ જે ૧૮૬૦ માં છપાયછે તેમા વીસ વરસ લખેલાછે ને ઘણાં દીકાવાલાઓ એ ગલતી થાવાનો ઈકરાર કીધોછે ૧૯ મી કાલવરનાત બંજે આં ૧૮ વાં ૧ અહાજરાજ થયો તારે તે વીસ વરસનો હતો ને તેણે યરોરાલીમમા સોલ વરસ રાજ્ય કીધુ ને આં ૨૦ ને વાત ૧ ને હીજકીપા પચીસ વરસનો થઈને રાજ થયો એ પણ ઉપલી વાત પરમાણે સમજાયુ જ્ઞેઈએ કેમકે $20 + 16 = 36 - 24 = 12$ છે ૨૦ મી ગુજરાતી બાઈબલની ગલતી કાલવરનાત બંજે આં ૨૨ વાં ૧ અહાજરાજ થયો તારે તે વીસ વરસનો હતો ને

(૧૨)

રાજ્યા બંને આં ૧૬ વાં ૨ અહાજરાજ થયો તારે તે પચીસ વરસનો હતો ૨૧ મી રાજ્યા પેહેલો આં ૫ વાં ૧૬ શુભેમાનના કારભારીઓના અધીકારી જેઓ કામ પર હતા, કામમાં જેઓ સવા ધીન રાખતા હતા તેઓમાંથી ત્રણ હજાર ને ત્રણસો હતા ને કાલ વરત્રાત બંને આં ૨ વાં ૨ માં છસો અધીકારી લખેલા છે ને એ જગા અરમી બાઈબિડમાં ત્રણ હજાર ને છસો લખેલા ૨૨મી ઈમીયા આં ૩૬ વાં ૩૦ તેમણે ચહુદાનો રાજા ચહોયા કીમ વીશે પ્રભુ એમ કહેછે તેને દાઉદના રાજ્યાસન પર બેસનાર કોઈ થશે નહીં ને લુક આં ૧ વાં ૩૨ ને ઇસુને પ્રભુ તેના પીતા દાઉદનું રાજ્યાસન આપશે ને ઇસુ ચહોયાકીમની જોલાદમાંથી છે જેવું કે માથી આં ૧ માં છે તારે દાઉદના રાજ્યાસન પર ઈરમીયાની વાત પર માણે ઇસુથી કેમ બેસાઈ ૨૩ ભી કાલવરત્રાત બંને આં ૧૩ વાં ૨ અવયાની માનુ નામ મીકાયા તે બીગયા માના ઉચાલની દીકરી હતી ને આં ૧૧ ને વાં ૨૦ માં આબસાલુમની છોકરી લખેલી છે ને એમના વાતોમાં ઘણા ફરકછે એજ કારણે જરા સખદ બદલીને લખે ૨૪ મી, સમોચિલ બંને આં ૧૪ વાં ૨૭ ને આબશલોમ ને ત્રણ દીકરા જનયા હતા ને એક દીકરી જેનું નામ તામાર હતું તે સુંદર (એટલે ખુબસુરત) અસ્ત્રી હતી ને કાલવરત્રાત બંને આં ૧૧ વાં ૨૦ માં મીકાયા લખાયલી છે ૨૫ મી માથી આં ૧ થી માલમ પડેછેકે ઇસપ તે ચાકુળનાં છોકરો ને લુક આં ૩ થી માલમ પડેજકે ઇસપ તે હાલીનો છોકરો ૨૬ મી માથી આં ૧ થી માલમ પડેજકે ઇસુ તે દાઉદનો છોકરો સુભેમાનની પેડીમાં છે ને લુક આં ૩ થી માલમ પડેજકે ઇસુ તે દાઉદનો છોકરો નાથાનની પેડી માથી છે ૨૭માંથી આં ૧ થી માલમ પડેજકે ચકનીઆએ સલથાઈલને જન માવચોને લુક આં ૩ થી માલમ પડેછેકે સલથાઈલ તે નઓનો છોકરો ૨૮ મી માથી આં ૧ થી માલમ પડેછેકે ઇસાથી તે દાઉદ સુધી ૨૩ થઈ છે ને લુક આં ૩ થી માલમ પડેજકે ૪૨ પેડી થઈ છે એમાં વીચાર પોચાડવો જોઈએકે ઇસુની પેડીમાં કેટલો ફરકછે ને એજ કારણે ઘણા પાદરી બેઠને ખરા કહેવા માટે ઘણા હેરાન રહ્યા પણ ઘણા પાદરીઓએ ગલતીમાંની લીધી છે કે જેવી બીજી ગલતીઓ છે તેમ એ પણ તે એકરાર કરનારા આઈ સાહેબોએ ઈકહારન તથા કેગર તથા વીહીય તથા વીદ્યોટ તથા વેવેનર તથા ફીરસ વગેરે ૨૯ મીને ૩૦ મીને ૩૧ મીને ૩૨ મીને ૩૩ મીને ૩૪ મીને મલાકી આં ૩ વાં ૧ જુઓ હું મારા દુત (એટલે ફીસતા) ને મેકલુકુ ને તે મારી સામા મારગ શીઠા કરશે ને માથી આં ૧૧ વાં ૧૦ જુઓ હું મારા દુતને તારા મોહ આગલ મેકલુકુ જે તારા આગલ તારા મારગ શીઠા કરશે એવી તરે મારક આં ૧ વાં ૨ માં છે ને લુક આં ૭ વાં ૨૭ માં પણ છે ને દીકાવાલા એ વાત વીશે કહેછેકે એ વાન મલાકીથી નકલ થઈ છે ને દરએક ઇનિજલ ને જેથી નકલ કીવી ને સાતે બે તરેના ફરકછે પેહેલો મલાકીમાં સખદ મારા

મોહ આગલનોછે અને ઇનજીલોમા તારા મોહ આગલનોછે બીજા
 ઇનજીલોમા સંખ્ધ વધી ગયાછે એજ કારણે મીાં હોરન પોતાના ખુસ
 તકના બીજા ભાગમાં કાકટર રીડલેકથી નકલ કરેછે કે ફરક પડવાનું
 કારણ માલમ પડતું નહી પણ એટલુકે પહેલાના ખુસતકમા ફરકાર
 થઈલોછે ૩૫ મીમાથી આં ૧૪ વાં ૩ હેરોદે પોતાના ભાઈ ફીલ
 પની વહુ હેરોદયાને લીધે ચોહાનને પકડ્યો હતો એ જોડુછે કેમકે
 હેરોદયાનો ઘની હેરોદછે નફીલપ જેવુકે મીાં યુસુબયશે પોતાની
 તવારીખના અઢારમા ભાગને આં ૫ માં લખેલુછે ૩૬ મી મીકહ
 આં ૫ વાં ૨ ને તુ ખેતેલહમ અફરાતાહુ યહુદાના હજારોમા
 થવાને નહાનુછે ઇસરાઈલમાં અધીકારી થવાને તે તારાથી મારે સાફ
 નીકલશે ને તેના નીસરાશણ પુરાતન કાલથી સરવે કાલના દીવસોથી
 ને માથી આં ૨ વાં ૬ એ યહુદા દેશના ખેતેલહમ તું યહુદા
 ના સુમાઝોમા સરવેથી પુરૂ નહાનુ નથી કાને તારાથી એક અધીપતી
 ઉતપન (એટલે તતખીર કરનાર પેદા થશે) જે મારા ઇસરાઈલ
 લોકોનું પાલન કરશે ૩૭ મી ફરીથીએ ને પહેલો પતર આં ૨
 વાં ૯ પણ જેમ લખ્યુછે તમે આંખે જે જોઈ નથી ને કાને જે
 સાંભલી નથી ને માણસના રદ્ય (એટલે દીલ) મા પેડી નથી
 એ વાત દીકાવાલાઓની સોધ પરમાણે યશાયાથી નકલ થયલીછે ને
 યશાયા આં ૬૪ વાં ૪ ને પહેલાથી તેઓએ સાંભલ્યુ નથી ને
 કાને જાણ્યુ નથી ને આંખે જોયુનથી કે તારા શીવાય કોઈ દેવ
 તેની વાટ જોનારને સાફ એવુ કરે એવેવ વાતોમાં ફરકછે ને દીકા
 વાલાઓએ યશાયાની વાત ને ફરકાર થઈલી લખીછે ૩૮ મી માથી
 આં ૨૦ વાં ૩૦ અને તેઓ ચરીખોથી જતા હતા તારે અતી
 ગણી લોકો તેને પાછલ ચાલયા અને જીવો બે આંધલા રસતાની
 કોરે બેઠા હતા ને મારક આં ૧૦ વાં ૪૬ ને ચરીખામાથી તે
 તથા તેના શીયાઓ તથા ઘણાં એક લોક નીકલતા હતા એટલે તીમાય
 ને દીકરો બાગ્તીમાઈ જે આંધલો હતો તે મારગની કોરે બેઠો એ
 વાતથી એક આંધલો માલમ પડેજ ને આગલી વાતથી બે માલમ
 પડેછે ૩૯ મી માથી આં ૧૮ વાં ૨૮ અને પેલે પાર ગરઘ શેવોના
 દેશમાં તે પોહોચ્યો તારે ભુત વલગેલો બે માણસો કખરોમાથી
 નીકલતા તેને મલયા ને લુક આં ૮ વાં ૨૬ ને ગાલીલના સાંમા
 ગરક શેવોના દેશમાં તેઓ પોહોચ્યા ને તેને કાંટે ઉતરચો તારે તે
 શહેરમાંથી એક માણસ તેને મલચો જે ઘણાં દહાડાથી ભુત વલ
 ગેલો હતો એથી માલમ પડેજ એક ભુત વલગેલો અને આગલી
 વાતથી બે ને એચ કારણે ગુજરાતીવાલાઓએ દેસના નામમા જરાજરા
 ફરક કીધો એમ માલમ પડેછે ૪૦મી માથી આં ૨૧ વાં ૨ ઇસુએ
 બે શીષ્યો મોકલવાને કે યુ કે તમે સાંમેના ગાંમમા જાઓ ને બાંધેલી
 એક ગધેડી તથા તે બે જોડે બચુ તરત દખ્ખશો તેઓને છોડીને
 મારે પાસે લઈઆવો ને બીજા ઇનજીલોમા ગધેડીના બચાંને ફકત
 છોડવાનું લખ્યુછે ૪૧ મી માથી આં ૯ વાં ૧૮ તેઓને જ્યારે તે

(૧૪)

વાત કેહતો હતો તયારે જીવો એક અધીકારીએ આવીને તેને પગે
લાગીને કહ્યુંકે મારી દીકરી મરી ગઈ છે પણ તું આવીને તારો હાથ
તે પર મુકેતો તે જીવશે ને મારક આં ૫ વાં ૨૨ ને જીવો સલાના
અધીકારીયો માંનો જાએ નામે એક આવે છે ને તેને જોઈને તેને
પગો પાસે પડે છે ને તેણે તેની ઘણી વીનંતી કરી કહ્યું કે મારી
નહાની દીકરી મરવા પડી છે માટે આવીને તેને હાથ લગાડ એ
માટે કે તે ખચે હવે આતથી માલમ પડે છે મરવા પડી છે ને આગલી
વાતથી મરી ગઈ છે ને એક કારણ ગુજરાતી ઇન્દુલમાં સુધારો
કરી આગલી વાતમાં સમજ મરી ગઈ હોયતો લખાઈ ૪૨ મી માથી
આં ૧૦ વાં ૧૦ મુશાફરીને શાફ જોઈ અથવા બે અંજરખા
અથવા જોડા અથવા લાકડીઓ પણ નહો ને મારક આં ૬ વાં ૮
ને મારગને શાફ એક લાકડી વીના કઈ નહો ને વાં ૯ પણ ચપલ
પેલેરો ૪૩ મી યુહાન આં ૫ વાં ૩૧ જે હું પોતા વીશે સાહીદી
આપુ તો મારી સાહીદી ખરી નહોઈ ને યુહાન આં ૮ વાં ૧૪
જે હું પોતા વીશે સાહીદી આપુ છું તોપણ મારી સાહીદી ખરી
છે ૪૪મી ને ૪૫મી ને ૪૬મી માથી આં ૩ વાં ૧૩ તારે ઇસુએ યુહા
નથી બાપ તીસમાં પામવાસાફ ગાલીલથી યુહાનના પાસે આવ્યો પણ
યુહાને તેને વારતા કહ્યું કે તારાથી મારે બાપતીસમાં પામવું જોઈએ
ને માથી આ* ૧૧ વાં ૨ તારે યુહાને કેદખાનામાં ખરીશતના કામ
સાલલી ને પોતાના શિષ્યામાથી બેને મોકલીને તેને પુછાવયું કે આવ
નાર તે તુંજે કે હમે બીજાની વાટ જોઈએ ને યુહાન આં ૧
વાં ૩૩ ને મે તેને જાણ્યો નહી પણ જોઈ મને પાણીથી બાપ
તીસમાં કરવાને મોકલ્યો તેણે મને કહ્યુંકે જોનાપર આતમાને હત
રતાં તથા જેપર રેહતું જોશે ને બ પવીતર આવમાં (પાકરૂ) થી
બાપતીસમાં કરનાઈ અવે પેલેલી વાતથી માલમ પડે છે યુહાન ઇસુને
જોલખતો હતો તારે તો કહ્યુંકે તારેથી મારે બાપતીસમાં પામવું
જોઈએ અને બીજીથી માલમ પડે છે પવીતર આતમા હતરાથી પણ
યુહાન ઇસુને જોલખતો નહતો તારેતો પોતાના શિષ્યાને જોલખવા
કારણે મોકલા અને ત્રીજી વાતથી માલમ પડે છે પાકરૂ હતરાથી
યુહાને ઇસુને જોલખ્યાછે ૪૭ મી માથી આં ૧૫ વાં ૨૨ અને
જીવો એક કનાની બાઈડીએ તે શીમમાથી આવીને બુમ પાડતા તેને
કહ્યુંકે પ્રભુ હાઉદના દીકરા મારા પર દયાકર મારી દીકરી હુતથી
બહુ પીડામાં છે ને મારક આં ૭ વાં ૨૬ તે બાયડી હલેનેણ
શોરફની સીકલની હતી ને તેણે પોતાની દીકરીમાથી હુત કહાડવાની
તેની વીનંતી (એટલે સવાલ) કીધી ૪૮ મી માથી આં ૨૬
વાં ૨૧ હું તમને ખચીત કહું કે તમારામાનો એક મને પરવા
ધીન (એટલે શીપવુ) કરશે તારે તેજા ઘણાં શોકામુર (એટલે
(ગમગીન થયા) ને તેજામાના હરએક તેને કેહેવા લાગ્યા કે પ્રભુ શું હું તેણે
અને તેણે હતર ફોકરૂકે મારીસાને થાલીમાં જોડાથ ઘાલેછે તેજ મને
પરસવાધીન કરશે ને યુહાન આં ૧૬ વાં ૨૧ હું તમને ખચીત

(૧૫)

ખચીત કહું છું કે તમારા માથી એક મને પકડાવશે એથી શીઘ્ર
 શંકે (એટલે ફીકર) મા પડ્યા કે તેણે કોણ વીરો કહ્યું માટે
 હરએકે બંજા પર નેચુ તારે તેના શીઘ્રામાંથી એક ને પર ધસુ
 એ પરેમ (એટલે મોહબત) કીધેલો તે ઇસુની છાતી પર અઢેવેલો
 હતો માટે ને સભંદી તેણે કહ્યું તે કોણ હશે એ ખુશ્વાના શીમાન
 પીતરે તેને ઇસારો કીધો ને ઇસુની છાતીએ અઢેલો હતો તેણે તેને
 ખુશ્થકે આ મ્હુ તે કોણ છે ઇસુએ ઉતર દીધો કે હું કોલચો બોલીને
 જેને આપીસ હવે એ એવ વાતોમા ફેરલો ફરકે ને અગર ઇલ
 હામથી લખાયલી હોતેતો બધાએને સરખો ઇલિહામ થાતે પણ માલમ
 પડેજકે બધાએએ જેમ મનમા આવુ તેમ લખુછે ૪૯ મી ચુહા
 નનાનું પતર પેહેલુ આં ૨ વાં ૧ હું તમને કહું છું ને ને કોઈ
 પાપ કરેતો ઇસુ ખરીશત ને નયાય (એટલે નેક) તે આપની પાશે
 આપણો વીનંતી કરનાર છે ને તે આપણાં પાપો વીરો નહી પણ
 આપમા જગત વીરો ને દબાત વચન આં ૨૧ વાં ૧૮ નયાયેને
 સારુ દુસટ માણસ ખંડણી ૩૫ (એટલે બદલે રોકાશે) થશે એ
 એવમા ઘણા ફરકે ૫૦ મી માથી આં ૧૬ વાં ૧૮ મા પીત
 રને ફેરેછેકે અને આકાશના રાજની કુંચીએ હું તને આપીશ ને
 પરથવી પરંતુ ને કંઈ બાંધશે તે આકાશમા બાંધશે તે આકાસમાં
 બાંધશે ને પરથવી પરંતુ ને છોડશે તે આકાસમા પણ છોડશે ને
 વાં ૨૩ તેણે ફરીને પીતરને કહ્યુંકે શોતાન મારી પછવાડે જા તું
 મને ઠોકર ખવડાવનાર છે ૫૧ માથી આં ૨૭ વાં ૪૬ અને
 નવમી હોરાને (એટલે કલાકે) આસરે ઇસુએ માટે ઘાટે હાંક મારતાં
 કહ્યુંકે એલી એલી લામા સાબાખથાની (એટલે આ મારા દેવ આ મારા
 દેવ તે મને કેમ મુકી દીધો) ને મારક આં આં ૧૫ વાં ૩૪ ને
 નવમી હોરાએ ઇસુએ મોહોટી વાણી કાહી ને કહ્યુંકે એલોઈ એલોઈ
 લામા સાબાખથાની એનો અરથ માથી માથે) લુક આં ૨૩ વાં
 ૪૬ ને ઇસુએ મોહોટો ઘાટો પાડીને કહ્યુંકે આ બાપ હું મારો
 આતમા (એટલે ૩૬) તારા હાથમા સોપુછું હવે એ ત્રણેની વાતો
 મા ફરકે પર મી કાલવરત્રાત બંને આં ૩ વાં ૪ ને ને પડ
 સાલ (એટલે ઇજ્જે) આગલ હતી તેની લંબાઈ ઘરની પોહોલાઈ
 પશ્ચિમે વીસ હાથને ઉચાઈ એકશે ને વીસ એ વાત ખોટી છે એ
 ની ખોટી થવાને મીં ૦ આદમ કલારકે પોતાની ટીકાના બંજભાગ
 મા ઇકાર કીધો છે ને વળી રાજ્ય પેહેલો આં ૬ વાં ૩ ને
 ઘરના મનદીલ આગલ ને પડસાલ તેની લંબાઈ ઘરની પોહોલાઈ
 મમાણે વીસહાત ને એજ કારણેથી યુનાનીવાલાએ પોતાની બાઈ
 બલોમાંથી સબદ શોનો કાઢી નાખો છે ને કોઈ કોઈ અરબી
 વાલાએ પણ ૫૩ મી કાલવરત્રાત બંને આં ૩૬ વાં ૧૦ ને
 તેના ભાઈ શીક્રીયા ને ચહદા તથા યશ્લીમ ઉપર રાજ કર્યો તે
 ખોટુંકે કેમકે અરેરાબદ તેના કાકો છે ને એજ કારણેથી અરબી બાઈ
 બલ ને સને ૬૮૬૦ મા છપાઈ છે તેમા ભાઈની જગાકાકોનો સબદ

(૧૬)

લખાઈ ને યુનાનીવાલાઓએ પણ બદલો છે ને મીાં વારં કાતલીક પોતાના પુસતકમા સુધારો થવાને. ઇકરાર કીધો છે ૫૪ મી નયાયા ધીસો આં ૧૭ વાં ૭ અને ચહુદાના કુટુંબમાનો ચહુદાના એતે લહમમા એક જુવાન હતો તે લાવી હતો એ જોડુછે કારણકે જે લાવી હોય તે ચહુદાના કુટુંબનો કેમ હોયને એજ કારણે મીાં હાર સલીએ જોડુ થવાનો ઇકરાર કીધો છે ને મીાં હુથી કીનટો પોતાના બાઈબલમાથી એ વાન કાડી નાખીએ ૫૫ મી પુનરનીયમ આં ૨૩ વાં ૨ ને વેમીઆરીથી (એટલે છતાં) જનમેલો પ્રભુની મંડલી મા ન આવે તેની દસ પેડી સુધી એ જોડુછે ને જો અગર જોડુ નમાનોતોદા ઉદ ભરીસયવાદી પ્રભુની મંડલીમા દાખલ થઈ નહી શખતો કારણ કે દાઉદ ફરેદની દસમી પેડીમાછે ને ફરેદનુરામનાછે જેઉકે ઉત પત્રી આં ૩૮ માછે ૫૬ મી ઉતપત્રી આં ૨ વાં ૧૦ વાડીમાં થી હરેક વક્ષ (એટલે ગ્રાહ) થી તું ખાયા કર પણ ભલુ ભુકે જાણવાના વરસ તું ન ખાતો કેમકે તું ખારો તેજ દીવરો મરશે એ જોડુછે કેમકે આદમ ભરીસયવાદી ખાધા પછી આશરે ૯૦૦ વરસ ઉપર જવાછે ૫૦ મી ઉતપત્રી આં ૬ વાં ૩ અને પ્રભુએ કહ્યુ કે મારો આતમા (એટલે રૂહ) માણસની સાતે સદાવાદન કરશે કેમકે તેઓ માસનાછે તથા તેઓના એકરો વીસ વરસ થશે એ જોડુછે કેમકે પેહેલા માણસ ઘણા જીવતા હતા તવારીખવાલા ખુબ જાણુછે કે નુક ભરીસયવાદ ૯૫૦ વરસ ઉપર જવાછે ને અરકખ રાજ ૩૩૮ વરસ જીવેછે ૫૮ મી ઉતપત્રી આં ૧૭ વાં ૮ ઈબ શહીમને કહેય જે દશમા પ્રવાસ કરેછે (એટલે તેરેછે) તે એટલે આખો કનાન દશ હું તને ને તારે પછી તારા બીજનેસ (એટલે હમેશા) નાતને વતનને સારૂ આપીશ એ જોડુછે કેમકે ઈબરાહીમને કનાનની બધી પરથવી નઆપીથી ને તે નસલ ને પણ હમેશા સુધી રહી નહી પડે મી રાજ્યો પેહેલો આં ૬ વાં ૧ ઈબરાહીમને પુત્ર મીસર નાથી નીકલ્યો તેસાલ પ છે ચારશે કૈશી નાસાલમા ઇસરાઈલ પર સુલેમાન રાજ થયો ને એથો સાલ પરભુને સારૂ ઘર બાંધ્યુ એ જોડુછે જેવુકે મીાં આદમ કહારકે પોતાની દીકાના પ્રપટ ૧૩૯૩ મા લખેછેકે ઈબરીઓના બાઈબલમાતો એમછે પણ યુનાનીઓના બાઈબલમા વરસ ૪૪૦ છે ને મીાં યુશીકીપશે વરસ ૫૯૨ લખેલાછે ને મીાં કલીમનશઈસ કનડર ચાનુશે ૫૦૦ લખે લાછે ને મીાં કોટમાનુશે ૫૯૮ લખા ને મીાં શેહરીનશે ૬૭૨ લખા હવે જો અગર ઈબરી બાબસની વાત ખરી હોતેતો યુનાની વાલા એથી ઉલટુ કેમ લખતે ઇસાઈ થઈને ૬૦ મી માથી આં ૧૬ વાં ૨૭ ને ૨૮ માણસનો દીકરો પોતાના બાપના મહીમા (એટલે બુબુરગી) એ પોતાના દુતો સુધાં આવસે ને તારે પરતી એકને (એટલે આમેલ) તેના કામ પરમાણે ભરી આપશે હુ તમને ખચી ૧ કહુંછુંકે કે હીઆ જે ઉભા છે તેઓમાના કટલાએક એવા છેકે માણસના દીકરાને પોતાના રાજમા આવતો દખશે તાંહાં સુધી

(૧૭)

મરાણ પામરી નહીં એ જોડુ છે કારણકે જેટલા ઉભેલા હતા તે બધા મરાણ પમયાઈ ને આજ સને ૧૮૮૭ થયા તો પણ માણસને દીકરો ફીરીસતાઓ શુધા આવ્યો નહીં ૬૧ મી માથી આં ૧૦ વાં ૨૩ અને જારે તેઓ એક નગરમાં તમારી પુઠેલાગે તારે તમે બંજનમા નહાસી જાઓ કેમકે હું તમને ખચીત કહું કે માણસને દીકરો આવે તાંહાં સુધી ઇસરાઈલનાં સઘલા નગરોમાં તમે ફરી રહેશો નહીં એ પણ ઉપલી વાત પરમાણુ જોડુ છે. ૬૨ મી આં ૨ વાં ૨૩ અને તે નળરી કેહવાશે એવું ભવીસવાદીયાનું કેહલું પુર થાવા સાડ નાળરેય કેહવાઈલા નગરમા તે આવી રહ્યો એ જોડુ છે કેમકે કોઈ પિગમબરે કહ્યું નહીં એ જોડુ બનાવી લીધું નહીંતો પતા સાતે ખતલાવે કે ફલાણા ભવિસવાદીએ કહ્યું છે અને કોઈન'જારીમા ભવે શયવાદી થયો નહીં જેવુંકે યુદ્ધાન આં ૭ વાં ૫૨ મા છે ૬૩ મી માથી આં ૧૯ વાં ૨૮ અને ઇસએ તેઓને કહ્યું હું તમને ખચીત કહું કે જારે માણસને દીકરો પોતાના મહીમાના રાજસન પર ખેસશે તારે તમે મારી પાછલ આવનાર ઇસરાઈલના બારેકલને નય થ કરતા બાર રાજ્યાસને પર ખેસશે એ જોડુ છે કેમકે બારમાનો એક અગબરલુતી ખેદીન થઈને મરી ગયો હતો તારે કેમ કરીને બાર રાજ્યાસન પર ખેસાઈ ૬૪ મી યુદ્ધાન આં ૩ વાં ૧૩ ને આકાસ પરથી ઉતરેલો માણસને દીકરો જે આકાશમાં છે તે વીના આકાસમા કોઈનથી ચડ્યું એ જોડુ છે કેમકે રાજ્યે બંજે આં ૨ વાં ૧૧ ને ઇલયા વટોલીએ ઉપર આકસમા ગયો ૬૫ મી લુક આં ૩ વાં ૩૫ શાલા તે કાઈનાનને તે અરફશાદને એ જોડુ છે કારણકે સાલા અરફશાદને પોતરો મલે નહીં પણ છોકરો થાઈ છે જેવુંકે બપત્રી આં ૧૧ વાં ૧૨ ને અરફશાત પાતરીસ વસને થયો તારે તેણે સાલાને જનમાયો ને કલવરનાત પેહેલો આં ૧ વાં ૧૮ મા પણ છે કે અરફકસાદે સાલાને જનમાવયો ૬૬ મી લુક આં ૪ વાં ૨૨ પણ હું તમને સાચે સાચું કહું કે એલયાના વખતમાં સાડાનાણ વરસ સુધી આકાશ બંધ રહ્યું ને આખા દેશમાં મોહોટો ફકાલ હતો ને યાકુબનું પત્ર આં ૫૦ વાં ૧૭ મા પણ છે એ જોડુ છે કેમકે રાજ્યો પેહેલો આં ૧૮ વાં ૧ થી માલમ પડેન્કે તરીજે વરશે વરસાત વરસયો હતો હવે એવી વાતોથી કુરાન પત્રીત્ર છે કેમકે આજ ૧૬૦૪ વરસ થયા કેથે એકમાતરનો પણ ફરક થયો નહીં અને યુરૂપ એશયા વગરે ચારે ભાગમા કુરઆન જાં ઓશી તે બધા એકજ તરેમા હોશી ને વળી એકજ તરેહના કેમ ન હોઈ કે પ્રભુ પોતે કેહે છે કે હું એ કુરઆનને સમાલનારોહું નર્ખજ જગા કેચકે ન જો અગર આ કુરઆન અદેવ પાશ હોતે તો તેમા ઘણા ઇખતેલાફ મલતે ને વરી પ્રભુની મેહેરખાનીથી હજારો લોકો એ કુરઆનને મોહડે જાણેય ને ગણા ફુસમનોએ એ કુરઆન જોડુ પાડવા વીશે મેહનત કીધી પણ કોઈ કરીસકયા નહીં ને કુરઆનનો આદાવો છેકે જને કુરઆન વીશે સક હોયતે કુરઆન જવી એક

સુરત ખનાવી લાવે ને કુરઆનની નહાનીમા નહાની સુરત બે લીટી છે તેટલી પણ આજસુલી કોઈથી ખની નહી ને જે લોકોએ લોકોને બેહકાવવા માટે કુરઆનમાથી વાતો લખીને સમજાવગર એમત રજ કીધી તેના જવાબ વીશે રોકડો કીતાબો હીનકુસતાનમા છાપા હઈ બશ હવે હું એટલીજ વાતોપર કુકાણુથી લખુ છું કેમકે આ બોપ હીમાં બધી ખાટીવાતો સમાઈ સકતી નહી તેથી કરી બાઈબલના પુસતકની ગણતી પરમાણે ૬૬ પર રાખુચ ને બુધીવાલા અને ઇન સાફની આખથી જોનારામે એટલુજ બોવછે પ્રભુ બધાઓને ખરે રસતે ચલાવે આમીન *

આંતરંગી તરણુમલીએકઅને પ્રભુનોદીકરો નથવાવીશે
પરથમ આ વાત જાણવી જોઈએકે અહરે અતીકમાં પ્રભુને માટે બદન તથા શીકલ તથા આથપગ વગરે આવેલાછે જેબુકે ઉતપત્રી આં ૧ વાં ૨૬ એમદેવે પોતાની પ્રતીચ છાયા (એટલે મીસાલ) પરમાણે માણસને ઉતપન કીધો ને આં ૯ વાં ૬ ને જે કોઈ માણુ સનુ રક્ત (એટલે લોહોઈ) વેહેવડાવે તેનુ રક્ત માણસ વેહેવડાવશે કેમકે દેવે પોતાની પ્રતીમા (એટલે સુરત) પરમાણે માણસને ઉત પન કીધો ને યશાયા આં ૫૯ ગાં ૧૭ મા પ્રભુનુ માથુ લખેલુછે ને આં ૭ વાં ૯ દાનયાલમા પ્રભુનુ માથુ તથા ચોટલી ઉનજેવી લખેલીછે ને દાઉદનુ ગીત ૪૩ મુ વાં ૩ મા ખુદાને હાત તથા બાબુ તથા મોહ લખેલુ ને નીરગમ આં ૩૩ વાં ૨૨—૨૩ મા ખુદાના હાત તથા મોહ લખેલુછે ને દાઉદનુ ગીત ૩૩ વાં ૧૫ મા પ્રભુની આંખિતથા કાનોલખેલાછે ને રાજ્યો પેહેલોઆં ૮ વાં ૨૯ ને પર મા તથા ઈરમીયા આં ૧૬ વાં ૧૭ મા તથા આં ૩૨ વાં ૧૯ મા તથા અયુબ આં ૩૪ વાં ૨૧ મા તથા દશતાત પચનનુ પુસતક આં ૫ વાં ૨૧ તથા આં ૧૫ વાં ૩ મા ખુદાની આંખિ શાખેતછે તથા દાઉદનુ ગીત ૧૦ વાં ૪ મા પ્રભુની આંખિ તથા પસક સાખેતછે અને ગીત ૧૭ વાં ૬—૮—૯—૧૫ મા કાન તથા પગ તથા નાક તથા શાંશ તથા મોહ શાખેતછે ને પુનરનીચમ આં ૩૩ મા પ્રભુના હાત તથા પગ સાખેતછે ને યશાયા આં ૩૦ વાં ૨૭ મા ખુદાની હાલ તથા હોટની શાખેતીછે ને નીરગમન આં ૩૧ વાં ૧૮ મા પ્રભુની આંખિશાખિ શાખેતછે ને ઈરમીયા આં ૪ વાં ૧૯ મા હીલ અને પેટની સાખેતીછે ને ગીત બંજો વાં ૭ મા એમછે પ્રભુએ મને કહયું તુ મારો પુત્ર (એટલે દીકરો) આજે મે તને જનમાવચો અને બંજો બે વાતોછે તેમાં પ્રતીમાં (એટલે સુરત) ની રદછે જેબુકે પુનરનીચમ આં ૪ વાં ૧૨ ને આગમધય (એટલે વચ) થી પ્રભુ તમારી પાશે બોલચો તમે સખદાની વાંણી સાંભલી પણ કઈ પ્રતીમા (એટલે સુરત) ન જોઈ ને વાં ૧૫ ને તમે પોતાનો જીવોને બોહું સંભાલોછો કેમકે હોરે બમા પ્રભુ તમારી સાતે અગનીય મધેયથી બોલચો તે દીવસે કોઈ પરતીમા ન જોઈ અવે એ બે વાતો માટે ઉપલી બધી વાતોનો

(૧૯)

એવો અરથ કરવો પડ્યો કે આ બે વાતોના અરથ ખરેખર રહે કારણકે એ બે વાતોને બુદ્ધી પણ કબુલ કરે છે વળી આખ્યાલ પોહ્યાડવો જ્ઞેએકે ઘણાંને થોડાંને માટે ફરકાર કરવો પડે તારે ઘણી જ બુદ્ધીને માફક હોઈતો થોડીને તો ગણીને તાબે કરવીજ જ્ઞેએકે જ્યારે આ સમજી ચૂક્યા તારે હવે આ વાત સમજવી જ્ઞેએકે અહ દેવદીદમા ગણી જગા લખેછેકે મળુને કોઈ દેખી સકતો નહી જેવુકે યુહાન આ૦ ૧ વા૦ ૧૮ દેવને કદી જોઈએ દીઠો નહી ને તીસા થીનો પેહેલો પત્ર આ૦ ૬ વા૦ ૧૬ જેને માતર અમર પાણુ (એટલે મોતજ નહી) જે આગમજથી અજવાલા (એટલે નુર) મા રહેછે જેને માણસોમાના કોઈએ જ્ઞેએકે નથી ને યુહાન પતર પેહેલુ આ૦ ૪ વા૦ ૧૨ કોઈએ દેવને કદી ડીઠો નથી એ વાતોથી માલમ પડેજકે જે દેખાવામાં આવે તે બુદ્ધા નહી અને કોઈ જગા બુદ્ધાની વાતોમા અથવા પેગમખરની વાતોમા અથવા શીશીની વાતોમા સખદ મળુનો કદી અદેવ પર આવે તેથી અદેવ દેવ થાતો નથી ને એવા સખદો બાઈબલમા ઘણી ક્રેકાણે આવેછે જેવુકે ઉતપત્રી આ૦ ૧૭ વા૦ ૧ અને ઈબ્રામ વરસ લઈ નો થયો તારે મળુએ તેને દર રાત આખુ ને તેને કહ્યુકે સરવે સમરથ (એટલે બધાનો જળેતો કરનાર) દેવ હું છું તું મારા સાંમા ચાલને પરી પુરાણ (એટલે ક્રામલ) થા ને વા૦ ૪ ને દેવે તેને સાથે બેસાલતાં કહ્યુ જ્ઞે તારા સાથે મારી સ્થાપના (એટલે કરાર) છે ને વા૦ ૭ ને તારો તથા તારા બીજનો દેવ થવાસાર હું પોતાની સ્થાપના મારાને તારા મધ્ય ને તારે પછી તારા બીજમા તે તેઓની પેહડઓમા સનાતન સ્થાપના (એટલે હમેશાના કરાર) ડરાવીશ ને વા૦ ૮ મા પણ દેવનો સખ દછે ને વા૦ ૯ ને દેવે ઈબ્રામને કહ્યુ સ્થાપના પાલ ને વા૦ ૧૫ ને દેવે ઈબ્રાહીમને કહ્યુ ને વા૦ ૧૮ ને દેવે કહ્યુ કે તારી બાઈ ડી સારા ખચીત દીકરો જાણશે ને વા૦ ૨૨ પછી દેવે તેની સાથે વાત પુરી કરીને ઈબ્રાહીમની પાસેથી ઉપર ગયો હવે ઉપલી વાતો મા સખદ દેવનો દુતપર વપરાયોછે કેમકે એ વાતો કરનાર અને દેખાવ આપનાર દુત હતો ને કેટું બુદ્ધુ કઈલુછે કે હું તારો અને તારા બીજનો તારા પછી દેવ થાશ ને બીજ જગા પરગટ દુતનો સખદછે જેવુકે આ૦ ૧૮ મા છેકે બે દુતો પુતરવીશે ઈબ્રાહીમ પાસે શુવારતા (એટલે ખરાસ્ત) દેવા આવ્યા હતા તાં પણ તેઓપર દેવનો સખદ વપરાયોછે ને ઉતપત્રી આ૦ ૩૧ વા૦ ૧૧ મી ને દેવના દુતે મને સ્વપનામા કહ્યુ યાકુબ ને મે કહ્યુકે હું છું ને તેણે કહ્યુ તારી આંખો લગાડીને જ્ઞે ને વા૦ ૧૩ મા ને દુત કહેછે ને તે જહાં માનતા માનીછે ને બેતેલનો દેવ હું છું હવે તું જ્ઞે ને આ દેશથી નીકલ ને તારા જનમ દેશમા પાછોજન ને આ૦ ૩૨ વા૦ ૬ ને યાકુમે કહ્યું એ પ્રભુ મારા બાપ ઈબ્રાહીમનો દેવ તથા મારા બાપ ઈસહાકનો દેવ જ્ઞે મને કહ્યુકે તું પોતાની દેશ તથા પોતાના જનમની જગા પાછોજા ને આ૦ ૩૫ વા૦ ૧ અને દેવે

યાકુબને કહ્યું હું બધું ધલભાંગે ને તારું રહે ને તું પોતાના ભાઈ ઈરાવની આગલથી નીકળે હોતો તારે. દેવે જેણે દરસન આપ્યું તેને સારું ત્યાં તું દેવી (એટલે ખુદાનું ગર) બાધ ને વાં ૭ ને તેણે તારાંદેની બાંધી ને તેનું નામ બિંદતેઈલ રાખ્યું કેમકે તે પોતાના ભાઈના મુઠા આગલથી નહાઈ તારે તારાં દેવે તેને દરસન આપ્યા હવે વાં ૧૧ મી થી અને ૧૩ મી ખુલુ માલમ પડેજકે તે દુત હોતો અને તેને યાકુબે કહ્યું મારા બાપ ઈબ્રાહીમનો દેવ તથા ઈસહાકનો ને આં ૩૨ વાં ૨૪ ને યાકુબ એખલો રહી ગયો ને સવાર સુધી એક પુરૂશે (એટલે જણે) તેને સાતે મલ યુધ કીધું (એટલે જલદી કીધી) ને જરે તેણે જોયુંકે તે ત્રીને શકતો નહી તારે તેની જાંગની તલેની નેસને અટકીયો ને યાકુબની જાંગની નસ મલયુધ કરતાં ચડીગઈ ને તે બોલયો સવાર થાઈછે એમાટે મને છોડ ને તેણે કહ્યું તું મને આશીરવાદ દે (એટલે સાબા-સી) નહોતો હું તને છોડીશ નહી ને તેણે તેને કહ્યું તારું નામથું ને તેણે કહ્યું યાકુબ ને તે બોલયો હવેથી તારું નામ યાકુબ નહી પણ ઈસરાઈલ કહેવાશે કેમકે ખુદાને સાતે તથા માણુ શોને સાતે તું શરદારના જેવો સમરથ (એટલે તાકતવાલો) વાલોછે હવે એ પણ દુત હોતો ને મેં પર સબદ દેવનો વપરાયો ને અગર એ દુત ન હોઈતો માલમ પડેજકે યાકુબ કરતાં દેવમા સકતી કેમકે ને વાં ૩૭ ને યાકુબે એ જગાનું નામ પનીએલ (એટલે ખુદાનું મોહ) રાખ્યું કેમકે મેં દેવને સનમુખ એટલે મોહદરા મોહ ડીકોછે ને યશાયા આં ૦ ૧૨ વાં ૩—૪ મા એ વાત લખીછે તેમા સબદ દુત (એટલે ફીસતો) નો લખેલોછે એવી તરે જાણું જગાં સબદ ખુદાનો ફીસતા પર વપરાઈલોછે તે બધા દાખલા આ એપડીમા માઈ શકતા નથી ને મુશા ભવીશ્યવાદી પર પણ સબદ દેવનો વપરાઈલોછે જેવુકે નીરગમન આં ૦ ૭ વાં ૧ અને પ્રભુ એ મુશાને કહ્યું જો મેં ફારનની પાશે તને દેવ કીધો ને તારો ભાઈ હારન તારો પેગમબર થશે ને આં ૦ ૪ વાં ૧૬ ને હારન તારે સારું લોકોને પાશે બોલનાર થશે ને તેજ તારી પાશે મુખ ને ઠંકાણું થશે ને તું તેની પાશે દેવની ઠંકાણું થશે ને ઠંકાણાનો સબદ ગુજ રાતી વાલાઓએ વધારોછે અરબી બાઈબલના અરથ કરવાથી ઠંકાણાનો સબદ નીકલતો નહી હવે એ જગા દેવનો સબદ મુશાપર વપરાઈલોછે એથી માલમ પડેજકે યહુદી જો અગર ખ્રીશ્તીઓ માફક માનતા હોયતો ઈસાયા કરતા તે લોકોની દલીલ ડીકછે ને દેવનોછે સબદ શેતાન પર પણ વપરાઈલોછે જેવુકે કરીથીઓ પતર ખીજે આં ૦ ૪ વાં ૩—૪ પણ જો હમારી સુવારતા ઠંકાયલી હોઈતો નાશ પામનારા (એટલે મરી પીટનાર) ને ઠંકાઈલીછે જ્યોમા આ જગતના દેવે અવીશવાશીઓના મન આંધલા કર્યાછે હવે જગત દેવે પુરૂશીશીન વાલાઓના માનવા ધરમાણે શેતાનછે કેમકે દુશ્ટનો ઉત્પત્ત કરનાર એ લોકોના માનવા ધરમાણે શેતાનછે

જેવુંકે પાશ્વરીઓ અહમનને કહેછે પણ એ વાતની રહ વીશે આ
 ચોપડીમાં લખેતો નહીં હુકાણ વાસતે ને હાઉંતુ ગીત ૮૨ વાં ૬
 મે કહેયુંછે તમે દેવોછો તમે સરવે રાતપનાર (એટલે મોટાવાનો)
 દીકરાછે અને દેવનો સખદ પેટ ઉપર પણ વપસયો ફીલીપીયોને
 ચતર આં ૪ વાં ૧૯ માં છે ને રોઠ વીશે અને રાખવનાર
 વીશે પણ વપરાઈછે ને પ્રભુનું તરણ મલી એક થાવુ આગલા
 ધુસતકોમાં તથા તેઓના ચાલનારાઓમાં મલે નહીં અને યુદ્ધાન
 લવીશયવાદીએ પોતાના એ રીશોને ઇશ્વિપારો મોકલા હતા જેવુંકે
 માથી આં ૧૧ વાં ૩ તારે યુદ્ધાને ક્રેદખાનામાં ખરીસતના કામ
 સખધી સાંભલીને પોતાના સીશોમાંથી એને મોકલીને તેને પુછાવયુ
 કે આવનાર તે તુજછે કે હમે ખીજની વાડબેચે હવે વીચાર કરવો
 ન્તે એ કે ન્તેઅગર ઇસુ ખાદ્ય હોતેતો યુદ્ધાને પેગમખર થઈને તેનેનહી
 ચોલખે ને વરી પેગમખરો તો પરથવી થર લોકોને ખુદાનો રસતો
 અને ખુદાને ચોલખાવવા આવેલા તો બારે તે ન ચોલખે તારે ખીજ
 ને કેમ ચોલખાવે ને વરી ખુદાનું ન ચોલખવુતો કુરુછે ને પેગ
 મખરો એ વાતથી પત્રીત્રછે ને ચહુદીયા ઇસુથી તે આજ્ઞદીન સુધી
 ઇસાને ખુદાતો સુ પણ હરામના કરી કહેછે ને ઇસુને અગર દેવ
 હોતેતો મુશા તથા ખીજ લવીશયવાદીઓ જરૂરકે કે પ્રભુ તરણ
 મલી એકછે ને એમ તો થઈ સકતુ નહીં કે પેહેલાતો હોઈ એકને
 પછી થઈ ગીયા હોઈ તરણ અને મુશાની વાતો માનવી એ લોકોને
 કુરુછે જેવુંકે માથી આં ૨૩ વાં ૨ શાશતરીઓ તથા ફરેરીયો
 જે મુશાની કુરુશી પર ખેરોછે એ માટે જેકઈ તેઓ તમને પાલવાનુ
 કહે તે પાલો ને કરો હવે તે લોક તો ઇસુને પ્રભુ નહીં કેતા ને એ
 લોક તેને કહેછે ને વળી પોતે ઇસાએ પણ ખુદાનું એક થાવુ ઘણી
 જગા કહેયુંછે તે આગલ આવેછે ને ઇસાએ જે જગા તરણને
 સખદ આવો તેને પણ તરણ ખરેખરો સમજેછે ને જે જગા એક
 નો સખદ આવો તેને પણ ખરેખરો સમજેછે જેવુંકે પાદરી કાન
 રે પોતાની ચોપડી હલ્લોલ ઇસકાલના આં ૧ માં લખેછે એ
 ખાતેડછે કારણકે જરે તરણ હોશે તારે એકથી વધારે પણ હોશે
 જરે એકથી વધારે હોશે તારે એક ખરેખરો નહોશે તારે તરણના
 માનનારા એકને માનનારા નહીં રહ્યા ખીજુ એક પુરનંગ એનો
 તીજો ભાગ પુરો નંગ થઈ સકતો નહીં અને તરણનો તીજો ભાગ
 એક પુરનંગ થાઈછે ને એ પુરનંગ તરણનો તીજો ભાગ છે તારે
 ન્તે અપર એવ વાતો કોઈ જગાપર ખરી આવતી હોયતો માલમ
 પડેજકે એકજ ચીજ પુરનંગ પણ (જેવુંકે તરણનો એક ભાગ
 પુરનંગછે) ને એ પુરનંગ પણ (જેવુંકે એકનો તીજો ભાગ)
 એ ખાદુછે ને એવી તરે ગણી અકલી વાતોથી પણ દુટી જાએછે
 કે જેને ન્યાય શાહસવાલા અને મનતેક વાલા ખુબ જાણેછે આ
 જગા એક નકલ યાદ આવી એ લખવુ સારૂ દેખાઈછે કે એક પાદ
 રીએ તરણ જાણુને ખરીસતી ખનાવયા તાર બાદ પાદરી સાખનો

એક દાસ્ત હતો તે આવથો ને તેને પુછુ કે કોઈ ખીસી થયો તારે ઉતર આપતા કહ્યુંકે તરણ જણ અને તેમાના એકને બોલાવયો તારે તેને દોરો પુછુ કે તું શુ અકીન રાખ્ય તારે તેણે કહ્યું કે મને પાદરીશાએ એમ બતલાવુકે તરણ ખુદાએ એક આકાશમાંછે ને બીજે મસ્જમના પેટે જનમયો તેને તરીજો બચુતરની સુરતમા ઉતરો તે તારે એ સાંભલી પાદરી સાહેબ ગણા ધુસસે થયાને બીજને બોલાવયો ને પુછ્યુ તારેતેણે કહ્યું કે મલુ ત્રણછે તેમાના એકને શુલીદીધી બાકી એ સ્વયાછે તારે પાદરી સાહેબ તેના પર પાણુ ઘુસે થયા ને ત્રીજ ને બોલાવી પુછ્યુ તારે તે જરા ચપલ હતો તેણે કહ્યું કે સાહેબ મલુ ત્રણ મલી એક અને એકના ત્રણ તેમાના એકને સુલી દીધી અને તે મરી ગીઝો એટલે બીજ પાણુ મરીગીયા કેમકે ત્રણેવ બેગા હતા અવેતો વગર મલુએ છઠ્ઠેય ને ત્રહીતો બેગા પાણુ લેહતુ નહી ને એજ કારણથી ઘણા પાદરીઓ એકર કચ્છકે હમે તરણ મલી એક ખુદા માનચેચતો ખરા પાણુ સમજી સકતા નહી અને બયાન પાણુ કરી સકતા નહી જરે એ જાણી ચુકા તરે હવે આ જાણુવુ જોઈએકે ઇસુએ પાણુ એક માનવાનો હુકમ કીધોછે જેવુંકે ચુહાન આં ૧૭ વાં ૩ ને અનંત જીવન (એટલે હમણાની જીન દગાની) એછેકે તેઓ તને એકલા ખરા દેવને તથા ઇસુ ખ્રીસ્ત જને તે મોકલયોછે તેને તેઓ જાણે ભાઈઓ ખ્યાલ પોહયાડવો જોઈએકે મલુને એક જાણુવુ અને ઇસુને મોકલેલો કરી જાણુ તેને અનંત જીવન કહ્યુંછે એમ નહી કહ્યું કે ખુદા ત્રણછે એમાનવું અનંત જીવનછે ને ઇશા ખુદા પાણુ અને માણસ પાણુ અથવા ઇસુ બદન વાલો ખાનાર પીનાર થાકનાર પાણુ અને દેવ પાણુ એ થઈ સકતુ નહી ને ઉપલી ચોહાનની વાત ઇસુએ આકાસ તરફ જોઈને મલુ પાસે દુવા માગતી વખતે કહીછે ન કોઈની બીકથી ને અનંત જીવન જરે ખુદાને એક માનવુ અને ઇસુને મોકલેલો જાણુવું થયુ તારે એનુ ઉલટુ માનવુ એટલે ઇસુને દેવ તથા ખરા ખુદાને સાતે બીજા બે ખુદા ગણવા એ અનંત જીવનનું ઉલટુછે પાણુ એ વાત મલુની મેહરબાનીથી મુરાલમાનોમાં મલેછે કે હમે એકલા ખરા દેવને માનીએછે અને ઇસુને મોકલેલો જાણુએછે ને મારક આં ૧૨ વાં ૨૮ થી ૩૪ અને શાગતરીઓમાના એકે પારો આવીને તેઓની તકરાર સાંભલી ને તેણે તેઓને સારુ ઉતર આપયુ એમ જાણીને તેને પુછ્યુ કે શહુ આગના (એટલે વશીઆ) મા પેહેલી કહીછે ને ઇસુએ તેને ઉતર આપયુ કે શહુ આગનાવોમા પેહેલી એછેકે ઇસરાઈલ સાંભલો મલુ આપણો દેવ એકજ મલુછે ને તારા આખા દીલથી ને તારા આખા જીવથી ને તારી આખી બુધીથીને તારા આખા જીવથી મલુ તારા દેવની તું પરાતી (એટલે મોહબત) કર પ્રથમ આગના એછેને બીજી સરખી એટલે જમ તું પોતા પર પ્રીતી કરેછે તેમ તારા પડોશી પર મોહબત કર એઓ કરતાં બીજી કોઈ મોટી આગના નથી અને શાસીએ

તેને કહ્યું કે વાર ઉપદેશક (એટલે મોખલલમ) તે ખરૂં કહ્યું છે કેમકે એક જ દેવ છે ને તેના વીના બીજા નથી ને આખા દીલથી તથા આખી સમજણથી તથા આખા જીવથી તથા આખા સામગ્રીથી તેની મોહબ્બત કરવી તથા પોતાના જીવોન પડોશીના પર પરેમ કરવો તે સરવ બલીદીન (એટલે કુરબાની) તથા યજ્ઞ કરતા અધિક છે અને તેણે ડાહ્યાપણથી ઉતર આપણા માટે ધસુએ તેને જોઈને કહ્યું કે તું દેવના રાજથી વેગલો (એટલે દુર) નથી ને એ બે આજ્ઞા પછી માથી આં ૨૨ વાં ૪૦ માં બધા નીચમ શાશતરનો તથા પેગમબરોનો ભાર આ બે વશીયત પર રહે છે એથી માલમ પડે છે મુશાની તોરાતમા તથા બીજા પેગમ બરોના પુસ્તકોમા જે પ્રભુને એક માનવા વીશે આજ્ઞા છે તેજ ખરી છે. જેવુંકે પુનઃ નીચમ આં ૪ વાં ૩૫ પ્રભુ તે દેવ છે તેના વીના બીજા કોઈ નથી ને વાં ૩૯ આજ તે જાણને તારા મનમા વીચાર કરકે પરવર દીગર તેજ ખુદા છે ઉપલા આકાશમાં ને નીચલી પરથરીમા બીજા કોઈ નથી ને આં ૬ વાં ૪ ઈસ રાઈલ તું સાંભલ પ્રભુ આપણો દેવ પ્રભુ એક ને યશાયા આં ૪૫ વાં ૫ હુંચ પ્રભુને બીજા કોઈ નથી મારા રીવાઈ કોઈ પ્રભુ નથી ને આં ૪૬ વાં ૯ હું દેવ છું ને કોઈ બીજા નથી હું દેવને મારા જોવા કોઈ નથી એ બધા પુસ્તકમા પ્રભુ એક છે જો અગર ત્રણ હોતે તો ભવીશ્યવાદીઓ કહે તેને એજ કારણે ધસુએ પેહેલી આજ્ઞા પ્રભુ એક થાવાની કહી છે જો અગર ત્રણ કહેવાથી છુટકારો હોતો તો ધસુ એક કેમ કહેતે ને બધા શાશતરો અને પેગમ બરોનો એ બે વાતો પર કેમ ભાર રહેતે ને માથી આં ૧૯ વાં ૧૬—૧૭ અને જુવો કોઈએકે પારો આવીને તેને કહ્યું કે ઉતમ ઉપદેશક (એટલે શારે શીખવનાર) જનદગી પામવા માટે હું શુ મારૂં કર તારે તેણે તેને કહ્યું તું કેવ મને ઉતમ કહે છે એક જ ખુદા તે વગર કોઈ ઉતમ નથી એથી સાફ માલમ પડે છે ધસુ ખુદા હતો નહીં અને સારો કહેવાથી પણ રાજ હતો નહીં તારે કેમ કરીને પ્રભુ તે થઈ સકે ને માથી આં ૨૭ વાં ૪૬ અને નવમી ગડીને આશરે ધસુએ માટે ઘાટે હાંક મારતા કહ્યું હે મારા દેવ મારા દેવ તે મને કેમ મુકાદાથી ને વાં ૫૦ પછી ધસુએ મોહાટે ઘાટે હાંક મારીને પ્રાણ મુક્યો એથી પણ માલમ પડે છે ધસુ પ્રભુ હતો નહીં જો અગર ખુદા હોતો તો બીજા પારો ફરયાદ કરતે નહીં ને વળી તેણે અવતાર પણ લીધેલો નહીં જો અગર અવતાર હોતો તો પોતાના ઉત્પત્ત કીધેલાથી આજીવ હોઈ ? ને યશાયા આં ૪૦ વાં ૨૮ પ્રભુ તે કાયરથતો નથી ને ધાકતો નથી ને તેની બુધીને શોધ લાગતો નથી ને આં ૪૪ વાં ૬ પ્રભુએ એવું કહ્યું છે કે હું પેહેલો ને હું છેલ્લો ને મારા વીના કોઈ નથી ને ઈસ્મીયા આં ૧૦ વાં ૧૦ પ્રભુ સતય દેવ છે તેજ જીવતો દેવ તથા હુમેશાનો રાજ છે ને હબાકુક આં ૧ વાં ૧૨ હે પ્રભુ મારા ધર્મિન દેવ તું જીવના કાલથી નથી ને

તેમોથીને પ્રતર પેહેલો આં ૧ વાં ૧૭ માં પણ પ્રભુનું હૃદય
 થાવું લખેલું છે હવે ઉપલી વાતોથી શરૂ માલમ પડેન્કે પ્રભુ સરવ
 કાલનો સંજ તો થાકતો નથી ન કોઈથી આજુબ પાણુ થતો નથી
 હવે ઇસુ કેમ કરીને દેવ થાઈ કે હારો પણ ખરો ને આજુબ પાણુ
 થયો ને સરવ કાલ રહ્યો પણ નહીં ને ચોહાન આં ૨૦ વાં ૧૭
 ઇસુએ ક્યયુ હજુસુધી હું મારા બાપ પારો ચહી નથી ગયો એ
 માટે મને અડકેમો પણ મારા ભાઈઓની પારો જઈને તેઓને કહકે
 જે મારો બાપ તથા તમારો બાપ ને મારો દેવ તથા તમારો દેવ તેની
 પારો હું ચહી જાઉં હવે આ વાતને ખીરીશતીઓ પણ માને
 છે કે ઇસુના શીષ્યો દેવના ઉત્પન કીધેલા છે જેવા બંને છે તારે
 હવે એમ વીચાર કીધો જોઈએ કે તેઓના ઉપર સખદ પ્રભુના દીકરા
 થાવાનો કેમ વપરાયો સુતેઓ દીકરા છે ? એમ થાઈ નહીં પણ
 સાધારણ દેવને એવાણનો બાપ કહેવાયો છે તેમજ ઇસુપર પણ ને
 માથી આં ૨૩ વાં ૯—૧૦ ને પરથની પર તમે કોઈને તમારો
 બાપ ન કહો કાને એક આકાશમા તમારો બાપ છે અને તમે ગુરુ
 નકેહવાઓ કેમકે એકજે ખરીશત તે તમારો ગુરુ છે એથી ત્રણ વાતો
 માલમ પડેન્કે પેહેલી પ્રભુએકે બંને ઇસુ ગુરુ છે ને દેવ ત્રીજી
 બાપનો સખદ ઉત્પન કરનાર અને પાલનાર પર વયરાઈએ એવી
 તરફ ઇસુપર દીકરાનો સખદ વપરાયો છે કારણકે એને પ્રભુએ ઉત્પન
 કીધો અને પરવસ કીધો ને વળી ઇસુ પોતાને માણસનો દીકરો
 કરી ગણી જગા કહે છે જેવુકે માથી આં ૮ વાં ૨૦ ને આકા
 સના પક્ષીઓને માલા છે પણ માણસના દીકરાને માથુ મુકવાનું ઠામ
 નથી ને આં ૮ વાં ૬ પણ માણસના દીકરાને પ્રથવા પર
 પાપોની માફી કરવાની અધીકારી છે ને આં ૧૬ વાં ૧૩ અને
 ઇસુએ ફીલપના કાઈસરોની શીનમા આવીને પોતાના શીષ્યોને
 ખુછુ કું હું માણસનો દીકરો કોણું ને વાં ૨૭ માં પણ છે ને
 આં ૧૭ વાં ૯ અને તેઓ પગડા પરથી ઉતરતા હતા તારે
 ઇસુએ તેઓને આગના (એટલે વશીઅન) દેતા કહ્યુકે માણસનો
 દીકરો મરી ગઈલામાથી પાછો ઉઠે ને વાં ૧૨—૨૨ માં પણ છે
 ને આં ૧૮ વાં ૧૧ જે ઓવાઈલુ તેને બચાવવાને માણસનો દીકરો
 અવયો છે ને આં ૧૯ વાં ૨૮ માણસનો દીકરો પોતાના મહીમા
 ના (એટલે બુજરોગોના) રાજ્યાસન પર બેસશે ને આં ૨૦
 વાં ૧૮ ને માણસનો દીકરો સરદારને તથા શારાતરોને શોપાએ
 ને વાં ૨૮ માં પણ છે ને આં ૨૪ વાં ૨૭ જેમ વીજલી
 ચુરવથી નીકલીને પશ્ચિમ સુધી ચમકે છે તેમજ માણસના દીકરાનું
 આવું થશે આં ૨૬ વાં ૨૪ માણસના દીકરા સખધી જેમ
 લખ્યુ છે તેમતે જાએ છે ખરો ને વાં ૪૫—૬૪ માં પણ છે હવે
 ઉપલી વાતોથી માલમ પડેન્કે ઇસુ દેવ હતો નહીં ને બાઈબલમાં
 ઇસુપર ત્રણ સખદ વપરાઈલા છે પેહેલો દાઉદનો દીકરો બંને માણ
 સનો દીકરો પણ ત્રીજી વાત પરભુનો દીકરો થાય છે તેને એ એ

વાતો બાનેલુ કરેછે એ માટે જે જે જગા દેવનો દીકરો કરી ઇસુ
 પર વપરાયો હોઈ તેને જેવું બીજાવો પર વપરાયો છે તેમ સમજ
 વુ જોઈએ કેમકે બધા ડીક્ષનરીવાલાનો ઇતતેશકે છે કે દીકરો એટલે
 માબાપના નુતકાથી હતપત થયો હોઈ ને એ વાત દેવવારો થઈ સકતી
 નહીં અને દેવના દીકરાનો સબદ સાહેબની ભકતી કરનારા પર
 ધણી જગાએ વપરાઈછે જેવુંકે મારક આં ૧૫ વાં ૩૯ ને જે
 જગાનાર તેના સામે હોતો હતો તેણે જોયુંકે એણે ઘાટો પાડીને
 માગુ છાહ્યો ત્યારે કહ્યું કે ખરખરો તે માગુસ દેવનો દીકરો
 હતાં ને લુક આં ૨૩ વાં ૪૭ ને જે થઈલું હતું તે જોઈને
 જમાદારે દેવની મહીમા કરીને કહ્યું કે આ માગુસ ખરખરો નાયા
 થીહતા એથી માલમ પડેજકે ઇશુ નાયાથી હતો તેથી કરી મારકે
 દેવનો દીકરો કરી લજો અને ઇસુ શીરાય બીજાએ પર પણ દેવના
 દીકરાનો સબદ વપરાઈછે જેવુંકે માધી આં ૫ વાં ૯ સુલા
 કરાયાના ને ઘનછે કેમકે તેવો દેવના દીકરો કહેવારો ને વાં ૪૫ મા
 નેકો વારોછે એ માટે કે તમે આકાશમાના તમારા બાપના બાલકો
 થયા ને યુહાન આં ૮ વાં ૪૧ તારે યાદીઓએ ઇસુને કહ્યુંકે
 હમે વ્યભીસાર (એટલે છતા) થી નથી જનમયા હમારો એક
 બાપછે તે દેવ ને વાં ૪૪ તે મે તમારા બાપ શોતાનનાછો ને
 તમારા બાપની કુવાસના (એટલે સહવતો) કરવા તમે ચાહોછો
 હવે યહુદીયાની કેદવાની મતલબ આઈકે હમે નેક છએચ તેથી કરી
 ઇશુ કે હમાંગ એક બાપ તે દેવછે ને ઇસુની કેહવાની મતલબ
 આઈકે તમે બદળો તેથી કરી કહ્યું કે તમારો બાપ શોતાન છે
 ને યુહાન પતર પેહેલો સ્મીઆઈ ૩ વરસ ૯ હજે જે દેવથી જનમયે છે તે
 પાપ કરતો નથી કાલે તેનું બંજ તેવા રહેછે ને તેથી પાપ કરાતું
 નથી કેમકે તે દેવથી જનમયોછે એથી દેવના છાકગ તથા શોતા
 નના છોમગ મગઈ ને આં ૪ વાં ૭ આ વાહાવારો આપણે
 એક જગત પર નાહુબા રાખ્યો છાજે માનવત રાથીછે ને હજેકે જે
 માનવના કરેછે તે દેવથી જનમયોછે ને ચરમીયા આં ૩૧ વાં
 ૯ હં ઇસરાયેલ સાર બાપશુ ને ઇફ્રાઇમ મારો જગમ (એટલે પેહલો)
 પુત્રછે ને સુત્રમાન વારો સમવાએલ બંજે આં ૭ વાં ૧૪ હું
 તેનો બાપ થઈશને તે મારો દીકરો થશે ને ચરાગા આં ૬૪ વાં
 ૮ હે પ્રભુ હમારો બાપ તુ છે એ વારે ગમણી નજાઓ પર
 સબદ બાપનો દેવ પર ને દીકરા સાગસ પર વપરાઈછે ને જરે
 ઇસુએ ખરખરો બાપ કોઈ ન હોવાથી પ્રભુનો દાકરો કેહવાયો
 એથી કાઈ તે પ્રભુ થાતો નથી જેવુંકે આદમ પેગમબરના માબાપ
 ન હોવાથી દેવનો દીકરો કેહવામાંછે જેવુંકે લુક આં ૩ વાં ૩૮
 માછે ને કોઈ કોઈ પાદરીઓ લોકોને ખેડકાવા માટે ઇસુનું દેવ થવું
 એમ સાબો કરેછેકે તે મુઠા લયતો કરતોયો એથી માલમ પડેજકે
 હાહકીથી લયતો એલીશાની થવાથી તે પણ દેવ થાવો જોઈએ જેવુંકે
 સનયા બંજે આં ૧૩ વાં ૨૧ મા છે ને મુશા પણ પુદા

થાવો જોઈએ કેમકે તેમણે લાકડીને સાપ બનાવ્યો હતો ન એ મુકદ્દા જીવતાં કરવા કરતા વધી ગીચું કેમકે મુકદ્દાને જીવતું કરવામાં ફક્ત પરાણ વધારે થાયને લાકડીને સાપ બનાવવામાં પરાણ વધારે થાય છે ને શીકલ પણ બદલાઈ છે અને ગાણા મોહમદીઓએ પણ મુકદ્દાને જીવતા કીધા છે બરાહું એટલીજ વાતોપર ટુકાણ કચ્છું ખરૂં ધરમ શોધ કરનારાને એટલું જોવું જોઈ જુદા હલકા ચાલનારાને શીધો મારગ બતલાવે આમીન *

આંચો મોહમદની ભવીશ્યવાદી વીશે

મોહમદની પેગમબરીની સાબિતીમાં ધનસાક્ષી જોનારને આટલું જોવું જોઈએ મોહમદ પેગમબર એક અભણ માણસ હતો ને તેના પર કુરઆન પ્રભુ તરફથી ઉતર્યું અને તેમાં આંકે પુકાર આ વાત લખેલી છે કે જોને આ કુરઆન વીસે શકદોઈ તે કુરઆનની એક શુરતને મારફ બનાવી લાવે અને એ વાત સાંભલીને મોહોટા મોહોટા સારી રીતે વાતના જાણનારા દગ થઈ ગયા ને એનો જવાબ આજ ૧૩૦૪ વરસથી આ પણ કોઈથી બને નહીં માલમ પડેજકે પ્રભુનું પવિત્ર કલામ છે અને ભુત કાલની વાતો ભવીશ્યવાદોની તથા ભવીશકાલની વાતો કુરઆનમાં છે એવી વાતો અભણ માણસ કંઈ કહી શકતો નહીં ને ઘણા ચહુદીઓએ પોતાની તોરાતની વાતો પરીક્ષાલેખ માટે પુછ્યો તેનો જવાબ કુરઆનની મારફતે આપ્યો છે જેવુંકે મુલ કરનેનનો હાલ તથા અશહાબે કહ્યુંનો હાલ તથા મુશાને ઉપદેશ કરવું એ વગરે ઘણા હાલ અને ઘણી વાતો મોહમદ પેગમ બરમાં ભેગી હતી કે માણસ ખ્યાલ કરીને જુએતો ખરેખર જાણુશી કે મોહમદ ભવીશ્યવાદો છે એ વીશે મીંાં જોરેજોરે સાહેબ પોતાના કુરઆનના તરજુમાના મુકદ્દમમાં જે સને ૧૮૫૦ માં છપાવ્યો છે તેના પ્રાંટ ૬ માં લખે છે મોહમદ રૂજા હતો અને બુધીવાલો અને સારા ચલાણનો અને શખી અને બધા લોકો શાંતે સારી રીતે પેશ આવ નાર અને દુશમનો વીશે ગાણી બહાદુર અને પ્રભુના નામ ને ઘણી ઈન્તદેનાર અને તોહમત બાંધનારા વીશે તથા જુઠી સાહીદી દેનાર વીશે તથા લોકોના માલખર તમા શખનાર વીશે ઘણી સખતી કર નાર અને સખર વીશે અને સખાવત વીશે અને રહમ વીશે અને નીયાય વીશે અને માબાપની તથા મોહોટા માણસની તાઅજીમ કરવા વીશે ને ઈજ્જત દેવાવીશે ઘણા ઉપદેશક હતો ને મીંાં જોન સાહેબ જે મોટો ઈંગલડનો ઈતિહાસ જાણનાર છે તે પોતાની તખરીખમાં લખે છે મોહમદનું દીનશક અને સુબાહથી પવિત્ર છે ને તે મકાના પેગમબરે ભુતની તથા માણસની તથા તારાવોની પુજા કરવાથી અકલ ભરેલી દલીલથી રદ કીધા છે ને બધી ચીજનો ઉત્પત્ત કરનાર એક દેવનું થાવું શાબેત કીધું છે ને એવી તરફથી તેણે ઉપદેશ કીધા કે તેના જવો કોઈને હું કહી શકતો નહીં ને મીંાં ગાડફરીહ નગરા પોતાના પુસતક અપાલુજના કલમ ૪૬ માં લખે છે કે જો ગણા વીચારે પોહ્યાડીને ખ્રિસ્તી ધરમને જોએ છે તો એમ થાયકે મુસલમાની

જેવું સાહુ અને જે તકલીફ અને સારી સમજનું ખીરીરાતી ધરમ કેમ નહીં થયું અને જે માણસ મોસલમાનોના અકીદાને તથા પરાસ્થના ને તથા કોટ કચેરીના કાઠિયાવાને ખીયાલ કરી જોશે તો જાણી લેશે કે માણસ આવા બધા કાઠિયા ચુસત બાંધી સકતો નહીં માલમ પડેન્ક દેવની વાતોને એવાણ મગટ કરતા હતા ને જે વખતમાં મોહ મદે આઈ દાવો કીધો કે હું એક માણસ દેવનો મોકલેલો છું પવીત્ર પુસ્તકસાથે ને ખરી હીકમત સાથે બધા માણસોને સારો મારગ બત લાવવાને માટે તે વખતમાં તે લોકો પાશે કોઈ પુસ્તક અને કોઈ તરેહની હીકમત હતી નહીં તેવા વખતમાં ગરીબી સાથે ને થોડા માણસો સાથે થોડા દહાડામાં અગણીત દુશમનો સાથે મુકાબલો કીધો ને ઘણાં રાજાઓને તાબે કીધા ને ગુમરાહોને શારો રસતો બત લાઈવો ને પુરવથી પશ્ચિમ સુધી એ ખરદીન ફેલુ અને દુશમનો વધારે અને દબડબા વાલા થાવા સાથે એદીન દબાવી શક્યા નહીં એ પ્રભુના મદદે શીતાય થઈશકતું નહીં ને સુ મજ્જની વાત ગમા લીયલ શાસીએ પોતાના શીચોને કહીથી કે આ ઈસિરાઈલયો તમે આ માણસોને જે કરવાના છો તે વીરો ખાતરીથી રહો કેમકે આ દહાડા અગાવ યહૂદા ઉભો થયો ને કહ્યું કે હું કોઈ મોટો છું તેની સાથે આશરે ચારશે માણસ મલયા હતા તે મારચો ગચો ને જો લાઓએ તેને માનચો હતો તે સરવ વેરાઈ ગયા ને નાશ પાચ્યા ત્યાર પછી નામ નીશી લખવાના દીવશોમાં ગાલીલનો યહૂદા ઉચો ને બોહુ લોકોને પોતાની પછવાડે ખેંચ્યા તેપણ નાશ પાચ્યો ને જોલા લોકોએ તેને માનચો તેઓ સઘલા વેરાઈ ગયા ને હવે હું તમને કહું છું કે આ માણસોથી તમે દુર રહો ને તેઓને રહેવાદો કેમકે જો એ મત અથવા એ કામ માણસોથી હશે તો ઉથલી પડશે પણ જો દેવથી હશે તો તમથી ઉથલાતું નથી એ વાત પેરેરીતોની કરતયના આ૦ ૫ વા૦ ૩૫ થી છે ને ગીત પેહેલું વા૦ ૬ પ્રભુને કોનો રશતો જાણુછે ને બદનો રશતો નશટ (એટલે હલાક) થશે ને ગીત ૫ વા૦ ૬ જુહુ બોલનારાઓને તું નાશ કરીશ ને રક્તના (એટલે ખુની) તથા કપટના માણસોથી પ્રભુ કંટાળે છે હવે જો અગર મોહમદ ખરો ન હોતેતો તમારા કેહવા પરમાણે એના માન નારા માણસો વેરાઈજા તે ને દેવને એક માનવાનો ડાંકો આખી કુન્યામાં થોડા દીવસમાં ફેલતે નહીં અને પુરદીશદીન વાલા મોહ મદી હીનને જુહલાવા માટે ઘણી ખોટી વાતોથી લોકોને ઘાકા આપે છે પણ કોઈ એવી વાત નહીં થઈકે હિંદુસ્તાન વાલાઓએ નલખો હોઈ શેકડો બોપડીયા એ લોકોના જવાબમાં છપાઈછે ને વળી એક પુશતક બરાહીને અહમદીયા નામનું હિંદુસ્તાનમાં છપાઈલુંછે તેના બનાવ નારાએ છપામાં આવાત નાખી હતી કે મારા પુસતકને કોઈ ખ્રિસ્તી ૨૬ ફેરે તેને રૂા. ૧૦૦૦૦) ધનામ આપવું ને મોહમદ પેગમબર વીરો ગણી જગા બાઈબલમાં ખખર આપેલી છે કુરઆનના દવાપરણે પણ થોડી નમુના દાખલ લખ્યું જુઓ પુનરનીગમ આ૦ ૧૮

વાં ૧૮ થી ૨૨ મુખી હું તેઓના ભાગ્યમાથી તારા જેવો તેઓને
 સાર પેગમખરને ઉઘાડીશ ને તેના મુખમા મારા સખસ આપીશ ને
 હું તેને જે હુકમ આપુ તે સરવ તેઓની પાસે ઓલશે ને એમ
 થશે કે મારા જે સખદ તેમાર નામે ઓલશે તેઓને જે માણસ
 ન સાંભલે તેનું હું લેખુ લેશ ને જે પેગમખર ઘોઢો કરીને મારે
 નામે જેમત ઓલવાની મે તેને હુકમ ન આપો તે ઓલે ને અન
 યદેવો (એટલે ઘેર ખુદ) ને મામે જે ઓલે તેજ પેગમખર
 મારયો જાય ને જો તું પોતાના દીલમા કહેકે પ્રભુ વાત ઓલયો નથી
 તે અમે કેમ જાણ્યો તો પેગમખર પ્રભુને નામે જે ઓલે ને તે વાત
 ન થાઈ ને ન આવેતો તો પ્રભુ તે ઓલયો નહીં એવી વાતછે તે
 ભવીશ્યવાદી ઘોઢો કરીને ઓલયોછે તેથી તું ન પાહ કે ખખર યહશા
 વીશે થઈ સકતી નહીં જેમ યહુદીઓ સમજેછે ને ઈસુ માટે પણ
 થઈ સકતી નહીં જેમ ખ્રિસ્તીઓ સમજેછે કેમકે ઈશાના વખતના
 યહુદીઓ ઈશા વગર ખીજ ભવીશ્યવાદીની વાટ જોતા હતા જેવુકે
 યુહાન આં ૧ વાં ૨૦ ને યુહાને કખુલ કીધું ને તમાર કીધો
 નહીં પણ કખુલ કીધું કે હું ખરીશ નથી ને તેઓએ તેને હુકમ
 તું કોણ થું તું એલયાછે ને તેણે તેને કહ્યું કે ના તો થું તું તે
 આવનાર ભવીશ્યવાદીછે એ યુહાનની વાતથી સાર માલમ પડેજ કે
 યહુદીઓ ઈસુ અને એલયા વગર ખીજની વાળ જોતા હતા (અને
 યુહાને પણ એ કારાર કીધો કે હું તે આવનાર નહીં એવી પણ
 મોહમદની ભવીશ્યવાદી શખત થાઈછે) માલમ પડેકે એ સુવારતા
 ઈસુ અને યહુશા વીશે મલે નહીં ને એ ખખરમા સખદ તારા જેવા
 નાછે ને યહુશા તથા ઈસુ મુશાજેવાં મલે નહીં કારણકે ઈસરાઈલ
 માથી કોઈ પેગમખર મુશા જેવો થયા નહીં જેવુકે પુતરનીયમ આં ૦
 ૩૪ વાં ૧૦ મા છે અને મુશા એક ધરમ કાઠનારો હતો અને
 પુસતક વાલો કે જેમા કરવાનું અને ન કરવાનું લખેલુછે તારે યહુ
 શા મોશાજેવો થઈ સકતો નહીં કારણ કે એ મુશાના તાબેદાર હતા
 ને ઈસુ પણ મુશા જેવો થઈ સકતો નહીં કેમકે મુશા પેગમખર
 હતો ને ઈસુ એ લોકોના માનવા પરમાણે દેવ હતો ને મુશા સાહે
 ખતો સારો ખદા હતો ને ઈશા એ લોકોના માનવા પરમાણે શાખીત
 (એટલે લાનતી) હતો જેવુકે ગલાતીઆને પતર આં ૩ વાં ૧૩
 ખરીશ તે આપણી વતી સાખીત થઈને આપણને છોડવી લીધા
 ને મુશા નરગમા ગયો નહીં ને ઈશા એ લોકોની ચાપુડીઓના
 લખા પરમાણે જનમ માગ્યો ખ્રિસ્તીઓના દુષ્ટ કામ માટે ને એમાં
 સખદ તેઓના ભાગ્ય માથીનાછે ને તે વખત ઈસરાઈલના ખારડોલા
 હાજર હતા ને તેમાથી યહુશા અને ઈસુછે તો કહેતે કે એમાથી થશે
 ને એમા સખદ ઉઘાડીશનોછે માટે યહુશા વીશે થઈ સકતી નહીં
 કારણકે તે વખત યહુશા ઈસરાઈલમાં હાજર હતા ને એમાં સખદ જે
 ન સાંભલે તેનું હું લેખુ લેશનાછે એ વાતથી પણ એ ખખર ઈસુ
 વીશે થઈ સકતી નહીં કારણકે એથી આ મતલબછે કેશરેના હુકમ

મહાવવાને ઇનજીલમાં લડાઈના અને શગસાર કરવાનો અને બુરા
 માણસને સજ્જદાના હુકમ મેલે નહીં ને એમાં સખદ અનયદેવને
 નામે જે બોલે તેજ ભરીશયવાદી મારયા જાય જો અગર મોહમદ
 પેગમબર ખરો ન હોતેતો મારયા હોતે ને તમારા માનવા પરમાણે
 ઇસુ મરણ ગયો ને કુરઆનમાં પણછે મોહમદ વીશે કે ખુદાતુ ને
 લોકોથી બચાવશે તે તેમજ થયુ એ ખબરથી કરી ઘણા મુહુદીઓ
 મુશલમાન થયા કેમકે એવાણ મુશાના જેવા હતા ઘણી વાતોમાં મળુ
 ના બંદા થાવામાં તથા પેગમબર થાવામાં તથા બાપવાલો થાવામાં
 તથા છોકરા બચાવાલો થાવામાં તથા દુશમનો સાથે લડવામાં તથા
 બંદગી માટે ચરીત્ર થાવામાં તથા ઘણા પાક સાફ રહેવાના હુકમ
 કરવામાં અને ખુનને બદલે ખુન લેવામાં તથા સરીઅતની સજ્જ
 જારી કરવામાં તથા મળુને એક ને જાણવામાં ને એ પ્રજા અબુલાવ
 વાથી ઇનકાર કરવામાં તથા નદેવ તથા દેવનો દીકરો થાવામાં તથા મુશા
 મારક દેવ થાવામાં તથા નસાપીત થાવામાં ને મોહમદ ઇસરાઈલના
 ભાઈની ઓલાદમાંથીછે બીજા ખબર પુનરચીયમ આઠ ૩૩ વાં ૨
 પ્રજા શીનથી આવ્યા ને શેઠરિમાંથી તેઓપર ઉગયો ને પારાન
 પરવતથી તે પરકાશ (એટલે જાહેર) થયો હવે શીનાપર આવવુ
 મળુનુ તોરાત મુશાને દેવા માટે ને શેઠરપય ઉગવુ ઇસુને ઇનજીલ
 દેવાનાટે ને પારાનપર પરકાશ થવુ કુરઆન ઉતારવા માટે કેમકે
 પારાન મકકાના પરવતોમાંથી એક પરવતનુ નામછે જેવુકે ઉતપત્રી
 આઠ ૨૧ વાં ૨૦ ને દેવ તે છોકરાની સાથે હતો ને તે વધયો
 ને જંગલમાં રહીને તીર કમાની થયો ને તે પારાનના જંગલમાં
 રહ્યો ને તેની મંએ તેને સાડ મીશર દશમાંથી એક બાઈડી લીધી
 એ વાંત ઇસમાઈલના હાલમાં લખેલીછે અને ઇસમાઈલ મકકા માં
 રહેતો હતો માલમ પકુ કે પારાન મકકાના કોઈ પરવતનુ નામછે
 ત્રીજા ઉતપત્રી આઠ ૧૭ વાં ૨૦ ને ઇસમાઈલ વીશે એ તારૂ
 સાંભલયુછે જો મે તને આશીરવાદ (એટલે બરકત) દીધાછે ને
 હું તને મોટો કરીશ ને તેને બોહુ ઘણો વધારીશ તેમાંથી બારનાયક
 જનમશે ને હું તેથી એક મોટી દેશ જાતી ઉતપન કરીસ એમાં
 એક મોટી દેશજાતી ઉતપન કરીશ એ ખબર મોહમદ વીશેછે
 કેમકે ઇસમાઈલની ઓલાદમાંથી મોહમદ વગર કોઈ માણસ
 મોટી દેશ જાતી ઉતપન થયનહી ને જુઓ સચેદા ઘણા મુલક
 માંછે એથી દાઉદનુ ગીત ૪૫ વાં ૧ થી ૪ મારા મનમાં સારી
 વાત ઉકલેછે રાજાને મારા કરતય હું કદુધું મારી જીભ ચપલ મેહ
 તાની લેખણીછે તું આદમ પુત્રો કરતા રૂપવાનછે તારા હોટ પર
 અનુગરહ (એટલે નેઅમત) રહેલાછે એ માટે દેવે સદ્ગતુને આશી
 રવાદ દીધો હે પેહેલવાન તારી જાંગ પર તારી તલવાર બાંધ તારી
 પ્રતાપે તથા તારે વઈભવે શક્તથી સ્વારીકર નમનતા તથા સત્યતા
 તથા ન્યાયીપણા માટે ને તારો જમણો હત તને મોટા કામ
 શીખડાવશે ને તારો તીર તેજછે એ ગીતને મુહુદીઓ તથા ઇશ

આ તથા મુસલમાનો સુવાસતા કરી ગણેછે પણ મહુમીએ કહે
 છેક દાઉદ એ સુવાસતા જે પેગમખર વીરો આપીછે તે હવે મુધી
 આવ્યો નહી ને ખિતીએ કહેછેકે એ ઇશીનીછે પણ ઇસુનીએ
 શક સકતી નહી કેમકે યશાયા આં ૫૩ ને તેને સુરૂપ (એટલે
 ખુબ સુરતી) ન હતું ને સુંદર પણ નહતું એવુકે આપણે તેને
 જોએ એ દેખાવ ન હતો એવોકે આપણે તેને ચાહ્યે માણશોથી
 તે ધીકારેલો તથા તજેલા કુખયારા માણશને દરદે ખખર આપનાર
 ને જથી તેમોહ સનતાઈ એવો તે ધીકારેલો ને આપણે તેને ગણ
 કાવ્યો નહી ખચીત તેણે આપણા દરદ માથે લીધા ને આપણા
 કુખ વેઠ્યા ને આપણે તેને હણેલો દેવથી મારેલો તથા પીડા પામેલો
 માન્યો એ ખખર ઇસાચોના કહેવા ધરમાણે ઇસુ વાસતેછે અને એ
 ખખરથી તે ખખર ઉલટીછે કેમકે પેહેલી ખખરમા સખદ રૂપવાનનોછે
 ને એ એમાં સુરૂપ ? તથા સુનદર પણ ન હોવાનોછે ને વળી ઇસુ
 એ તરવાર જંગ પર કારે લટકાવીથી ને એ બધી વાતો મોહમદ
 પેગમખર વીરો ખરી આવેછે પાચમી એક ખખર મીાં જોરજ
 શેલ સાહેબે કુરઆનના તરજુમાના મુકદમામા લખેલીછે કે મોહમ
 દની ખખર ખીરના બાની ઇનજીલમાછે હે ખીરનાબા તું એમ
 જાણકે પ્રભુ નાના પાપ કરનારાને પણ સજા દશે કારણકે પ્રભુ
 પાપથી કટાલેછે ને જ્યારે મારી માએ અને મારા શિષ્યોએ ફની
 ચાની ખાતર મારે સાતે મોહખત કીધી તારે પ્રભુએ એમ ચાહ્યુ કે
 એ ખોટી મોહખત રાખવાની સજા ફુનયામાં દીએ કે તેઓ નરઘની
 સજાથી બચે અને હું પણ જાપોથી પાકધુ પણ ઘણા લોકોએ
 મને દેવનો પુત્ર અને દેવ કહ્યો એ માટે પ્રભુએ એમ ચાહ્યુ કે
 ફુનયામાં મારા પર હાંસી થાઈ યહુદાના મસ્વાથી ને ફુનયામાં એ
 માટે કે શેતાન ઇનશાફ દહાડે મારા પર હશે નહી પણ એ હશી
 મોહમદના આવવા શુધી રેહશે અને નેતણ આવીને મારૂ નમરાણ
 સાખેત કરશે એથી શાફ મોહમદની પેગમખરી માલમ પડેચ ને એ
 ઇનજીલને શને ૨૦૦—૩૦૦ શુધીના ઇશાચો માનતા હતા ને મોહ
 મદ શને ૫૮૦) મા આશરે જનયા હતા તો હવે એટલે વરસ
 આગમશથી કોણ ખખર આપી શખે ને અગર કોઈ એમ શક કરે
 કે મુસલમાનોએ એવાત દાખલ કીધીછે તો તેને સાખેત કરે ને
 સને ૫૦૦ શુધીના લખાઈલી ઇનજીલ ખતલાવે ને વળી ઇનજીલોમા
 જે જે વાતો પાદરીઓ બદલતા જાયે તો તે શનતાતી નહી ને મુસ
 લમાને પારકા ધરમની કીતાબમા એક વાત લખી ને શનતાઈ ? એમ
 થઈ સકતુ નહી ને ખીરનાબાનુ સારપણુ ઇનજીલોમા લખાઈલુછે પરે
 રીતોના કરતય આં ૧૩ વાં ૧ અનતાકયામા જે મંડલી હતી
 તેમા ફેટલા એક પેગમખરો તથા ઉષદેશકો હતા એટલે ખીરનાબા
 તથા શીમોન ને આં ૨૪ મા તથા ૧૫ મા પણ એની વાતો છે
 માલમ પડેજકે તેને ખાતલ કરવાનુ આઈજ કારણકે મોહમદની
 પેગમખરી શાફ તેમા લખાઈલીછે ને તેજ ઇનજીલ ખરીપણ માલમ

૫૬૪ કેમકે કુરઆનમાં છેકે ધસુને મુલી હીધી નહી તથા ધસુએ
 નામ સાતે મોહમદની ખબર આપીછે તેમજ તે ઇનજીલમાં પણ
 ને મીાં જોરજોલ શાહેખનેા કુરઆનનેા તરજુમેા જે રાને ૧૮૬૧
 મા છપાયા તેના પરબ ૪૩ મા છે છઠી મોલવી હેદર અલીએ
 પોતાતી ચોપડી ખુલાસતે શેકલ મુસલેમીનના વરબ ૬૩ મા લખે
 છેકે અરમનીના એક પાદરીએ યશાયના પુસતકને રાને ૧૬૬૬) મા
 અરમની ભાષામાં કીધી ને રાને ૧૭૩૩ મા ઇનતુની પુરતુલી પર
 રામાં છપાઈ તેનાં આં ૪૨ મા છે ને મળુનુ નવુ ચીત ગાયા કરો
 ને હુકમની નીસાની તેની પીટપર કે જેનુ નામ અહમદછે ને એ
 અરમની ભાષામાં તેઓ પારો હજુ મુધી મલેછે સાતમી ચોહાન
 આં ૧૬ વાં ૭ થી ૧૪ મુધી મારુ જવુ તમને ગુણકારીછે કેમકે
 જો હું જતો નથી તો ફારકલીક તમારે પારો નથી આવસે પણ
 જો હું જાઉં તો તમારી પારો હું મોકલી દશિ ને તે આવીને
 પાપ વીરો તના નીચાય પણ વીરો તથા નીચાય ઠરાવવા વીરો
 જગતતી ખાતરી કરશે પાપવીરો એ માટે કે તેઓ મારાપર વીરાવાશ
 કરતા નથી ને તે નીચાઈ પણ વીરો એ માટે કે હું બાપની પારો
 જાવું છું ને તમે મને હવીથી નહી જોશો ને નીચાય ઠરાવવા વીરો
 એ માટે કે આ જગતમાં અરીરીકનેા નીચાય ઠરાવાએછે હજુ
 ઘણી વાતો મારે તમને કેહવાનીછે પણ અમણા તે તમે સડી શક
 તાનથી તો પણ જે શતનેા આતમાં (એટલે રૂહેક) તે જોર
 આવશે તારે તે તમને સરવ સતમાં લઈજશે કેમકે તે પોતાથી નહી
 કેહશે પણ જે કંઈ તે સાંભલશે તેજ કેહશે ને જે જે થનારછે તે
 તમને કહી દેખડાવશે ને તે મારી તારીફ કરશે કેમકે તે મારી
 ચીજને લઈને તમને કહી દેખડાવશે એ ખબર મોહમદ વીરોછે
 કેમકે ફારકલીતનેા અશલ સખદ પારાકલીતછે યુનાનીમાં ને એનેા
 અરથ તેમાં અહમદછે ને એની સાખેતી ખરીશતીઓના પુસતકથી
 થાઈ એટલુ બાવછે જુઓ મીાં સરવલયમ મીચારની તવારીખ
 મોહમદી ભાગ પેહેલો વરબ ૧૭ મા અને મીાં ગાટ ફરીફેગશની
 ચોપડી અપાલુજના વરબ ૧૭૭ મા લખેછે કે મીાં કચુરન પાક
 રશટ કેહેછેકે મતલબ આ ખબરથી મોહમદછે ને મીાં રેવરન મચ
 લએલ એલડી પોતાની પુસતક જે રાને ૧૮૬૯ મા છપાઈલીછે
 તેના વરબ ૨૦૬) મા લખેછેકે એ વાતથી મુરાદ મોહમદછે ને મીાં
 જોરજોલ શાહેખ કુરઆનના તરજુમાના વરબ ૪૪૫) મા લખેછે કે
 ધસુએ જે ખબર આપી તે આ મોહમદછે ને મીાં ડીયુ પુરટ
 લખેછે કે ધસુનુ ખબર આપવુ મોહમદ વીરોછે ને એ સખદ ફારક
 લીતનેા ઉરકુ ઇનજીલો જે રાને ૧૮૧૯) મા છપાઈલીએછે તેમાં
 ને તાર બાબની નજીલોમાં સખદ વકીલનેા અને તસદલી આપના
 રતોછે ને અરખી ઇનજીલમાં પણ સખદ ફારકલીતનેાછે ને એ ખબર
 મોહમદ વીરો ને લાગુ પાડવા માટે પાદરીઓ કેહેછેકે એ ખબરથી
 મતલબ આગનુ ઉતરવુછે તથા પવીતર આતમાં મતલબછે એ

ક્રમકે એ ઘણા માણસો પર ઉતરીછે ને એ ખૂબરથી તે એવું
 માલમ પડેછે જેને આપ હોઈ તે આવશે જુવો હુક આં ૧
 વાં ૪૧—૬૭ માં કે જકરીયા તથા તેની અભીપર પણ ઉતરી છે
 ને આં ૩ વાં ૨૨ માં છે ઇસુપર ઉતરીથી ને યુદાન આં ૨૦
 વાં ૨૫ માં છે કે ઇસુએ પવીત્ર આતમા શીશાને આપી ને આગ
 તથા પાતર આતમા આવાથી કઈ તેણે ઇસુની તારીફ કીધી નહી
 અને કોઈને તેણે આવીને પાપવીશે તથા નીચાય પણા વાશે તથા
 નીચાય ઠરાવવા વાશે જગતની ખાતરી કીધી નહી ને એ વખત
 ખીજ વાતો જે યુદાને કઈ તે આગમા હતી નહી ને મોહમદ
 વીશે બધી વાતો ખરી આવેછે કેઈસુ વીશે મોહમદે કહ્યુકે તે નમરાં
 ઇગીયો અને તે પેગમખર હતો અને તે સુદાને ખુદાના હુકમથી
 જીવનો કરતો ને દોડ્યોને સાફ કરતો અને કોઈ વાત મોહમદે
 પોતાના તરફથી નહી કહી ને બધાઓને ખાટે મારગે ચાલનારા
 ઠરાવા ખીરીશતીઓને એ માટે કે ઇસુને ખુદા અને ખુદાનો
 પુત્ર કેહવાથી અને સુલી પર ચહડવાનું કેહવાથી એવી તરે ખુત
 પુજનારાઓને તથા ચહુદીઓને આઠમી યુદાન આં ૧૪ વાં ૧૬
 ને હું બાપને અરજ કરેશ ને તે તમને બંને ફારકલીત તમારી
 પારો શદા રેહવા માટે આપશે ને વાં ૨૬ પણ ફારકલીત જેને
 બાપ મારા નામથી મોકલી દેશે તે તમને બધુ શીખવશે ને મે જે
 સરવ તમને કહ્યા તે બધા તમને સંભરાવશે ને વાં ૨૯ ને જરે
 એ થાએ તારે તમે ઇમાનલાવો માટે થયા અગડ મે અમાણાથી
 તમને કહ્યુછે ને આં ૧૫ વાં ૨૬ પણ ફારકલીત હું બાપ
 પારોથી તમારી પારો મોકલી દેશ એટલે સાચની આતમા જે બાપની
 પારોથી નીકલેછે તે જરે આવશે તારે મારા સભદી સાહેલી આવશે
 એ ખખર મોહમદ વીશેછે કેમકે એમા સખદ બીજનોછે અને
 બીજને માટે પેહેલો થાવો જોઈએ તે પેહેલો ઇસુ જેમ પેગમખર
 અને માણસનો દીકરોછે તેમ બંને મોહમદ પણ પેગમખર અને
 માણસનો દીકરોછે ને મારે નામે એટલે જેમ હું ને ખુત નેમને નખી
 છે અને ઇસુએ કહ્યુકે સદા રેહવા માટે આપશે એટલે તેનું દીન
 સરવકાલ રેશેને પરબુને એક જાણનાર થશે જેવુકે યુદાન આં ૧૭ વાં
 ૩ ને હમેશા જીવન એછેકે તેઓ ખુદાને અખલો ખરો જોઈએ એવી
 તરે હમેશા રેહવાનો સખદ મોહમદ વીશે વપરાયોછે નવમી યુગ્યા
 આં ૪૨ વાં ૮ થી ૧૯ જુવો પ્રથમ બીનાઓ બન્યા આવીને
 નવીની ખખર હું આપુછું તેઓ નીપજ્યા પેહેલા હું તમને શંભ
 લાવીશ શબુદરે ઉતરનારા તથા તેનું ભણુ બેટા તથા તેના રેહવાથી
 તમે પ્રબુને સાફ નવુ ગીત પરથવીના છોડાથી ગાઈને સ્તુતી (એટલે
 તારીફ) કરો અરજ્યે (એટલે જગલ) તથા તેમાના નગરો ક્રદાર
 જે ગામોમા વીસત (એટલે વસતુ) કરેછે તે હંઓ સખદ કરશે
 ખડકે વીસત કરનારાં પુકારશે પરવતોની શીખર પરથી તેઓ ખુમ
 પાડશે તેઓ પ્રબુનો ગોરવ શાપશે (એટલે ખુનુરગી જાહેર

કરસે) ને તેની સતુતીની ખબર બેઠામા કરશે પ્રભુ પ્રાકરમ
ખડાધુર) જેવો નીકલશે યુધનો (એટલે જનગી) માણસ જેવો
તે આશય (એટલે ગેરત) ચહડાવશે તે પોકારશે વલી તે બુમ
ખાડશે પોતાના વેરીઓની સામે પ્રખલ થશે હું સ્વશય (એટલે ચુપકો)
રહું હું પોતાનું રોકાણ કરૂં એ પ્રમાણે ધણી વારથી છાનો
રહેલો છું મશવનારી (એટલે જાણનારી) પેઠે હું પોકારીશ એક
દમ હું દમ પકડીશ ને જોરથી શવાશ ખિંચીશ હું પરવતોને તથા
કુંગરોને ઉજડ કરીશ ને તેમની સરવ લીલોત્રીને શુકાવીશ અને હું
નાલાવોના બેઠ કરી નાખીશ ને તલાવોને સુકાવીશ ને હું આગલા
ઓને જ મારગ તેઓ એ ન જાણ્યો તે પર હીડા વીશ જે વાટે
ન જાણી તેઓ પર તેમને ચલાવીશ તેમની સનમુખ (એટલે શામે)
હું અધિકારને અજવાબુ ને વાંકાને શીયા કરી નાખીશ વચ્ચેના એછે
એ તેઓ કશયા, ને તેઓને છોડયા નહી તેઓ પાછા ફરયાએ જે
ઓ છોરેલી ગુરતી પર ભરોશો રાખે છે જેઓ ગાલેલી મુરતીઓને
કહે છે તમે હમારા દેવ તેઓ લાજ લખત થશે બેહુરાઓ તમે
સાંભલો ને આંધલાવો તમે જોવાને લખશે લગાવો મારા શેવક
(એટલે ખતદો) શીવાઈ આંધલો કોણ ને મારો સંઘેશી (એટલે
પેગમખર) જેને હું મોકલીશ તેના જેવો બેહુરા કોણ એ ખબર
મોહમદ ભવીશયવાદી વીશે છે કેમકે એ ખબર કેદારની જોલાદ વીશે છે
ને મોહમદ કેદારની જોલાદગાથી છે જુવો ઉતપત્તી આં ૨૫ વાં
૧૩ માં ઇસમાઈલના છોકરાઓ લખેલા છે ને મોહમદ પ્રભુના શેવક
તથા તેના સંઘેશી હતા ને ઇસુ તમારા માનવા પરમાણે દેવના
દીકરો હતો એટલે એ ખબર ઇસુ વીશે થઈ સકતી નહી ને ઇશાઓ
કેથથે બહાદુરી નહીકીધી અને લડાઈને માટે કોઈને ખુલાવા પણ
નહી અને દુશમનોને નીચા પણ કીધા નહી ને ઇસુને મુકાબલો
કરવાનો હુકમ પણ નહતો માથી આં ૫ વાં ૩૯ હું તમને
કહું છું કે તમે ખુશની સામા ન થાઓ પણ જે કોઈ તારા જમાણા
ગાલપર તમ્મચો મારે તેનીગમ બંજો પણ ફરવ અને મોહમદ પેગમખર
આ એ બધી વાતોહતી કે તેવણે બહાદુરી તથા જંગને માટે લોકોને ખુલા
વચા પણ ખરા અને દુશમનોને નીચા પણ કીધા અને મુરતી
પુગવુ મીઠાવું પણ ખરું જેવુંકે પુનર નીચમ આં ૧૭ માં છેકે
જે ઉપર અદેવની પુજા કરવું સાબિત થાઈતો તે પતથરોના મારથી
મરાઈને નીરગમન આં ૨૨ વાં ૨૦ એકલા દેવનીના બંજ દેવ

મોઢ કુરશતથી જોઈને બાંધી દેને આખખરોમા ચીત-લમાડી અને
 ધનસાઈથી જોતુ જોઈએ ને મોહમદ બવીશયવાદી પર ઈમાન લાવવું
 જોઈએ કે જેની ખખર ઈશાબી આપી ચુકોછે ને એવી શાફ
 ખખરે પૂરે પૂરે અને ફરશાર થઈલી ખાઈખલને પકડી રાખશે તો
 પોતાનું કુદશાનછે કમકે ઈતશાઈને હાડે આ પછશે ટકા કાંઈપણ
 કામ લાગશે નહીં પણ ખરે રસતે ચાલણ એવ કામ લાગશે ને એ
 વગર બીજી જગ્યાઓ પરથી પણ મોહમદ શાહેબ વીશે ખખર આપેલી
 માલમ પડેછે અને જે ગલનીઓ લખાયો એ વગર શેકોછે પણ
 કમ કુરશતથી આટલાય પર ટુકાણ કીધુ ને હું ઉમેદ રાખુ છું કે
 ખ્રીસ્તીઓ ઈતસાઈથી જોનારા આ ચોપડી જોઈને હક ચાલનારા
 થશે ને પોતાની છત અને પછશાની લાલચ મુકીદશે હે ખવરદીગાર
 તું શીધ મારગ સરવેને ખતલાવ અને દીનને મદત આપના
 રાને તુ મદત કે ને દીનમા ઝાટી પાતો બોલનારાયો તું શમજ હે
 ખવરદીગાર તારો વીના કોઈ મદતનો આપનાર મને નહીં ને તારા
 વીના પુખ્તને લાએક કોઈ મને નહીં તું પાપીઓને માફ કરનારછે
 અને તું મેહરબાનછે અને તું રહમ કરનારછે અને તું મારી
 એઓને ઠાંકનારછે આમીન * *

